

Nachträge und Verbesserungen.

धनुमर्देशम् m. Titel eines Werkes Ors. Cat. I.
 धकानिपुण्ण् Adj. nicht brünnlich Duxak. (1928) 113,9.
 धकान्प्र Adj. nicht erschauend Coan. 36.
 धकापार्वर Adj. (f. धा) ohne Steermann.
 धकान्त m. Nichtunterachidung.
 धकर्त्तु m. Adj. (f. धा) ohne Sottamm.
 धकान्कर्त्तु Adj. unthätig Bhas. 3,5.
 धकान्प्रवृत्त n. Unthätigkeit Sarvan. 163,19.
 धकान्वरु Adj. der den Werken entzagt hat MBh. 14,19,3.
 धकान्भ्रातृ Adj. durch keine (vorgeschriebene) Handlung ermüdet &c. Gya. 2,7,2.
 धकान्निर्मन् Adj. unthätig zu arbeiten Bhas. in Di. 163,19.
 धकान्नुष Adj. nicht trübe, hell Van. 2. Bp. 5,8,11.
 धकान्नुष m. das nicht im Stande Sein Bala. P. 18,34,62. Adj. mit नु und वीनु stets bereit zu (Loc. eines Nom. act.) MBh. 5,23,3. 6 (v. l. धकान्नुष).
 धकान्नुष Adj. mit नु und वीनु stets bereit zu (Loc. eines Nom. act.) MBh. 5,27,5. fg. धकान्नुष v. l.
 धकान्नुष Adj. nicht feige, beherzt.
 धकान्निष् Adj. nicht verleiht Spr. 3786.
 धकार्थक Adj. keine Ursache habend Sarvan. 120,7.
 धकार्थदिनिषण्ड m. Titel eines Werkes Ors. Cat. I.
 धकार्थपण्ड Adj. ohne Jammers, — Selbsterniedrigung Spr. 2356.
 धकालेपम् Ader. unvorsichtig.
 धकालेप Adj. keine Rücksicht auf Zeit nehmend.
 धकालेपित m. ohne Beschränkung in Bezug auf Zeit Gaur. 15,5.
 धकालेपितम् Ader. ohne sich an eine Zeit zu binden VP. 2,13,45.
 धकालिप्त Adj. nicht frucht, — nass Goss. 4,7,9.
 धकालिप्त Adj. nicht auszusprechen, ungesagbar Duxak. (1928) 2,131,2.
 धकालिप्त Adj. gerade (eig.) und redlich Spr. 351.
 धकालिप्त Adj. nicht mit Öhringen geschmückt.
 धकालिप्तु Adj. nicht irgend eine Abriht MBh. 12,219,26.
 धकालिप्तु Adj. dem von keiner Seite der Tod droht Bala. P. 2,17,19.
 धकालिप्तु Adj. nicht schändlich, — tadelfrei.
 धकालिप्तु Adj. nicht atfandend.
 धकालिप्तु Adj. nicht erzürnt Ind. St. 11,404.
 धकालिप्तु n. imper. hand treuemdem MBh. 11,30,2.
 II. Theil.

धकुल 1) m. Bez. des Sonntags, Montage, Donnerstags und Sonnabends. — 2) m. f. (सा) der fest, Sit, Sta, 7te, 8te, 9te, 10te und 11te Tag in einem Halbmonat. — 3) m. Bez. bestimmter Mondhäuser.
 धकुलक Adj. ausgehört KARAKA 5,1.
 धकुलत Adj. aus niedrigem Gesellschaft Spr. 4341, v. l.
 धकुलीन, lies = धकुल.
 धकुल Adj. nicht betrügerisch, ehrlich R. 2,109,37.
 धकुल Adj. launisch MBh. 4,193,56.
 धकुल Adj. nicht falsch (Münze).
 धकुलपरु Adj. nicht wie eine Schidkrüte gepreßelt &par. Ca. 2,11,2.
 धकुलिकृन् Adj. keine Mähe bei Etwas habend.
 धकुलक Adj. natürlich, naturalis.
 धकुलतलप Adj. ohne besondere Kenntnisse.
 धकुलविष Adj. ununterrichtet, ungelahrt.
 धकुलवप Adj. der sich keinen Beschränkungen, keinen Mähen unterzogen hat.
 धकुलतन Adj. der keine Unterstützung erhalten hat MBh. 14,19,56.
 धकुलत Adj. (Spalte) von der die Kräftigkeiten nicht (dem Ehrgeiz) dazugereicht werden sind, HAAR. 11168.
 धकुलविदु Adj. nicht Alles wissend, mangelhafter Wissen habend Bhas. 3,28.
 धकुलप, ०न् Ader. nicht klüglich thend.
 धकुलपरिष्णु Adj. vorauf kein Ungesagtes unherbeizt Goss. 2,8,6.
 धकुलतलप Adj. reich an Schönheit Kiv. 5,22.
 धकुल Adj. unvollkommen, ungenüßig.
 धकुलत Adj. ohnealles Bala. P. 3,4,5.
 धकुलप Adj. frei von Zorn Coan. 61.
 धकुलवपु Adj. Jnd nicht aufregend 213,24.
 धकुलपित f. das sich nicht dem Zorn hingeben.
 धकुल Adj. 1) ohne Dagenschelde, aus der Scheide gezogen, entblößt (Schwert) MBh. 4,8,1. — 2) ohne Sonnenbehälter R. 6,111,16.
 धकुलपवपु Adj. (f. ३) ohne nicht aus dem Rahmen laufend TBh. 3,6,2.
 1. धकुल m. auch Nichtallmählichkeit, Plünderheit in Kramkram.
 धकुल Adj. frei, lässig HAAR. 4546.
 धकुलपक Adj. dass. Soc. 1,207,2.
 धकुलतलप Adj. 2,77,16.
 धकुलतल m. Würfelwurf, — spiel MBh. 2,89,3.
 धकुलत 3) unpassend, unangemessen Bala. P. 1, 14,12.
 धकुलतल f. Entermöglic, mit Infa. Sia. D. 24,6.
 धकुलतल Adj. unheimherzig Spr. 2425.

धकुल m. N. pr. eines Berges HAAR. 2,98,14.
 धकुलकर् m. ein best. Samādhi Klap. 33,10.
 धकुलधुलिन (wohl n.) Ergänzung einer ausgefallenen Miße (ein best. Spiel) Kiv. 7,31.
 धकुलतल m. ein best. Samādhi Klap. 99,9.
 धकुलवप m. = धकुलवप Kiv. 18,4.
 धकुलप्रवपुलितम् Adj. einen Rosenkranz als Armband habend Klap. 30,9.
 धकुलप्रवपुलितम् Adj. nichts detendend, nichts Geordnet und kein Fintsch essend Van. Josa. 9,12.
 धकुलतलवप, lies nichts detendend und nichts Geordnet; vgl. तलप.
 धकुलतलवपानिन्, lies nichts detendend und nichts Geordnet essend.
 धकुलतल Adj. ungenossen.
 धकुलतलवपु Adj. nicht über mitleidend.
 धकुलतलतलवपु n. Sg. keine Miße, nichts detendend und nichts Salziges &par. 1,28,11.
 धकुलतलवपु (f. Titel einer Upanishad Ors. Cat. I.
 धकुलतलवपु m. Titel eines Werkes ebend.
 धकुलतलवपु Adj. dessen Salzigheit nicht zu brechen ist Bhas. 12,17.
 धकुलतलप Adj. nicht auf der Höhe des Glücks stehend.
 धकुलतल Adj. dessen Sinn man nicht verstehend hat Sia. D. 289.
 धकुलतल Adj. unanforderer Cg. 9,57.
 धकुलतल 5) unpassend, ungenüßig Spr. 1791.
 धकुलतलकप Adj. wohl man über keine Größe zu springen hat, ohne Hindernis Ckiv. B. 11,4. 28,1. 4.
 धकुलतलवपु Adj. und धकुलतलवपु m. Titel zweier Werke Ors. Cat. I.
 धकुलतलवपु Adj. von tiefem Verstande MBh. 2,4,1.
 *धकुलतलवपु Adj. nicht für einen von Keelen gezogenen Wogen geeignet.
 धकुलतल Adj. nicht durchgeschit.
 2. धकुल 3) ohne besonders Begabung, — Epitheton Kiv. Ca. 5,7,23.
 धकुलतल auch ohne Fortzüge, schlecht, Nise Spr. 2122.
 धकुलतल Adj. keine Fortzüge besitzend Spr. 2149.
 धकुलतल auch गुण 1) v) erfordernd Comm. zu Kiv. 3,3,3, wo धकुलतलवपु zu lesen ist.
 धकुलतलवपु f. nicht eine Kuh des Lehrers &c. Gya. 2,10,3.
 धकुलतल Adj. nicht gierig, — habesüchtig.
 धकुलतल Adj. nicht fassend (von einem Biologen) 217,22.
 धकुलतल auch *nicht von andern abhängig Bhas. 217,22.

6,51.
 धर्मोपार्थ Adj. sein Hind werth TS. 5,1,40,1.
 धर्मोद्य् m. Nidhereth. ७२ नयनयोपार्थो दाम
 Gesticulatioh entrickt Vias. 72. २२५ hinter dem
 Rücken von (Gen.) Htr. 60,11.
 1. धर्मोपाल m. sein Hirt, ein fehlender Hirt 238,4.
 2. धर्मोपाल Adj. (f. धी) ohne Hirten Spr. 5139.
 *धर्मोपाय Adj. nicht von Bindern berührt.
 धर्मिलो f. Hüllingfanne oder Hüllingfen Ki-
 ashp. 10,12. 37,1. 98,3.
 धर्मिय् m. eine best. Hölle Klappr. 18,13.
 धर्मियन् auch Titel eines Werkes Or. Cat. 1.
 धर्मिलननविधि m. Titel eines Werkes ebend.
 धर्मिद्रव्य n. Cuterium actuale (in der Chirurgie).
 धर्मियज्ञ Adj. auf Feuer gar gekocht M. 6,17.
 धर्मियद्, las dessen Zeit auf dem Feuerplatz ge-
 ruht hat und vgl. Kāṭh. Ça. 4,9,14. 16.
 धर्मियोपवस्त्र n. etwa ein Gewand von Byzanz
 oder Nestelisch Klappr. 78,13.
 धर्मिष्ट्रेयमगमविधि m. Titel eines Werkes Or.
 Cat. 1.
 धर्मिष्ठ 1) ein das Feuer führender Wagen ४३२२.
 Ça. 1,3,10. 6,28,7. — Statt 2) ist 6) zu lesen.
 धर्मिष्ठेत्रप्रयाचित n. Titel eines Werkes Or.
 Cat. 1.
 धर्मदाम्बु Nom. sg. das Beste oder die Erstlings-
 bieten (den Göttern) reichend MBa. 12,98,63.
 धर्मदोग्निम् Adj. das Beste gestehend ebend.
 धर्मस्त Adj. nicht verreckt (Laste) Kauś. Uv.
 2,22,3.
 धर्मरूप n. auch das Nichtwahrnehmen Coma.
 zu Kap. (Balt.) 1,109.
 धर्मरूप Adj. von keiner Krankheit heimgesucht
 Matra. S. 1,4,7. 5,14. 8,1.
 *धर्मरूपकम् m. ein best. Zustellgegenständ.
 धर्मरूप्य n. Ehrenstück Vikāsa 3,3,12.
 धर्मगु auch = धर्मणी 1) Hm. Pa. 1,144. 2,11.
 धर्मद्विपु (m. = 1) धर्मद्विपु 1) und धर्मद्विपु Kāṅ.
 S. 47,7.
 धर्मित् auch möglichst Beis. P. 5,16,11. Pa-
 śat. 202,1.
 धर्मोपनिष्ठा f. धर्मपञ्चविधेषु n. धर्मपञ्चपट्टे f.
 धर्मविनेषु n. धर्मध्. n. धर्मपञ्चविधेषु दिव्यपुत्र
 1. und धर्मविरु m. Titel von Werken Or. Cat. 1.
 धर्मानक Adj. ohne Futter, — Nahrung MBa. 1,
 140,75.
 धर्मान्जि Adj. 1) nicht wech, — zu mittelidg Spr.
 316. — 2) Nichts verursachend, mit Allen zufrieden
 MBa. 1,167,13. = लाजाकीन Nilas.
 धर्मान्नाम्न n. Titel eines Werkes Or. Cat. 1

(वञ्चण ० gedr.).
 धर्माकर्ष्य m. der Lebensast des Körpers (vom
 männlichen Samen) Ça. Bv. 14,9,4,3.
 धर्मक्रमलक्षण n. Titel eines Werkes Or. Cat. 1.
 धर्मधचना f. Körperbelegung.
 धर्मजनसूक्ति f. Titel eines Werkes Or. Cat. 1.
 धर्ममर्द् m. such Gliederreissen Kauśa 6,3.
 धर्मरति m. N. pr. eines Prākṛit-Dichters Hita 311.
 धर्मरूपम् n. Kāṭh Hm. Pa. 2,141.
 धर्मरूपमयम् Adj. Földen und Rasch zeigend
 MBa. 3,29,65.
 धर्मरान्ति f. Titel eines Werkes Or. Cat. 1.
 धर्मरान्तिषा f. Kohlenröge Nilas. zu MBa. 4,8,1.
 धर्मरतिम् 1) angebunden (Speise) Çāṭhā 1,377.
 धर्मरतिषेक (wohl m.) und ० वेद्य n. etwa
 Handsehn.
 धर्म मित उद्, उर्दचित empargeben Hm. Pa.
 1,17. 2,559. 585.
 धर्मकवर्त् Adj. (f. धी) nicht auf der Zipferröhre
 gedrckt ४३२२. Ça. 6,3,7.
 धर्मकवर्त् Adj. nicht kreterwand Kāṅ. 6,3.
 धर्मलण Adj. nicht stehend, — gehend.
 धर्मल्यम् Adj. der Sehkraft nicht zureichl, den
 Augen nicht Anstanz.
 धर्मकुम्भशील Adj. umherzugehen nicht gewohnt.
 धर्मसल Adj. (f. धी) unbesiegl, nicht unkennd
 Sin. D. 133.
 ० धर्म्व Adj. unzugänglich für Haav. 12302.
 धर्मनवमम् n. Jugend Uṛṛāsa. 95,11 (125,1).
 धर्मनवम् Adj. nicht kennd.
 धर्मनपु Hm. Pa. 12,65.
 धर्मातिक Adj. ohne Genossen beim Complot.
 Nom. abstr. f. ० न्।
 धर्मापु auch zum Gesichtssinn nicht in Bezie-
 hung stehend.
 धर्मिर्, ० त्स् = धर्मिर्त्.
 धर्मिर् रूपि f. Blut Çom. 73.
 धर्मिल Adj. (f. धी) wehrlich.
 धर्मिय Adj. nicht anstreiben zu (Loc.).
 धर्मिय Adj. wehrlos.
 धर्मिर् Adj. (f. धी) frei von Dieben, — Räubern.
 धर्मिर्दिर् n. das Nichtschlarzein von Diebchen
 ४३२२. Ça. 15,20. 2. 5,21,3. 10. Vgl. ४२२. Gpo. 4,9,12.
 धर्मिर् n. Inst. gegen den Willen, — von (Gen.).
 Abl. unweillich.
 धर्मिर् n. Adj. nicht metrich.
 धर्मिर् n. Abstr. so dass man es nicht feh-
 len lässt.
 धर्मिर् n. Adj. den man nicht wehren lassen
 darf Kauśa 8,3.

धर्मिर्कृत् Adj. (f. धी) vollkommen stichbar,
 — dentlich.
 धर्मिर्कामयेषु m. Titel eines Werkes Or. Cat. 1.
 धर्मिर्काम f. auch N. pr. einer Gāina-Götheit
 Z. d. d. m. G. 32,514.
 धर्मिर्काम f. Diaber Beis. P. 5,3,3.
 धर्मिर्काम 3) f. धी N. pr. einer Gāina-Götheit
 Com. 36.
 धर्मिर्कामदीहित m. N. pr. eines Autors. ० न्पि
 n. Titel eines Werkes Or. Cat. 1.
 धर्मिर्कामित f. eine best. Personifikation Taitt.
 Ān. 16,67,1.
 धर्मिर्कामित्पुद्ग म. und धर्मिर्कामितक n. Titel
 von Werken Or. Cat. 1.
 धर्मिर्काम Adj. unbesiegl MBa. 12,229,40.
 धर्मिर्कामित्पुद्ग Adj. dessen Sünde nicht verzehrt
 (et AV. 1,6,26.
 धर्मिर्काल Adj. ungewandt auf den Füßen. Nom.
 abstr. ० न्।
 धर्मिर्काल Adj. sart. Nom. abstr. ० न्।
 धर्मिर्काम n. das Nichtwidergeborenen Rago.
 18,32.
 धर्मिर्काम Adj. nicht erzeugt werdend. Nom. abstr.
 ० न्। n. SANAD. 119,32.
 धर्मिर्काम Adj. MBa. 12,559 fehlerhaft für ध-
 र्मिर्काम.
 धर्मिर्काम Adj. nicht alternd und nicht sterbend
 MBa. 12,308,12.
 धर्मिर्काम Adj. nicht spend 129,10.
 धर्मिर्काम m. Ziegenbock.
 धर्मिर्काम f. unsteck —, schlechte Waare Jicā. 2,
 246.
 धर्मिर्काम Adj. nicht entstehend VS. 31,13.
 धर्मिर्काम Adj. frei von Eolgeis Kauśa. 15,7.
 धर्मिर्काम Adj. nicht zu untersuchen. Nom. abstr.
 ० न्।
 धर्मिर्काम Adj. der sein Herz, seine Gebirte
 nicht berührt hat Kāṅ. 10,10.
 धर्मिर्कामिर् Adj. stöcklich zu Werke gehend
 MBa. 5,128,5.
 धर्मिर्काम Adj. nicht unetrich und nicht heim-
 lichlich MBa. 2,39,11.
 धर्मिर्काम Adj. zwanglos Lā. 85,6.
 धर्मिर्कामित्पुद्ग f. Titel eines Werkes Or. Cat. 1.
 धर्मिर्काम Adj. nicht alternd Kauśa. 1,28.
 धर्मिर्काम Adj. = ० गुम् MBa. 12,61,14.
 धर्मिर्कामिर् Adj. vor dem man keinen Absehn
 hat, indolent M. 3,106. MBa. 3,200,17.
 धर्मिर्काम n. Eierenkbarkeit, Unfruchtbarkeit.
 वञ्चलिविभ n. Titel eines Werkes Or. Cat. 1.

यथिक, nach Anders Geld verleiend.
 यथिकापम् *Abol.* etwa ohne abzureden *Āpār.*
 Ca. 2,11,3. यकार्थकृतः *Comm.*
 यथुगारिन् *m.* ein Anhänger der Atomistik *Ca. 8.*
 zu *Bihar.* 2,1,12.
 यथु *Adv.* mit *यु* allein worden *Bhṛṭ.* 8,24.
 यथाहितिन *m.* N. pr. eines Autors. °तीपि *n.* Titel seines Werkes *Opp.* Cat. 1.
 यथानापीय *und* °य *Adj.* nicht von derselben Art.
 यथाना *Adj.* *disso* nicht sitzend, darin unerschoren.
 यथदू *Nom.* *Acc.* *Sg.* *n.* nicht das, — *se* *Bala.*
 P. 7,7,23.
 यथदूर्ह *Adj.* *disso* nicht verdienend.
 यथदमन् *Adj.* nicht identisch dem Wesen nach
Satyad. 155,9.
 यथदुप *Adj.* auch von verzweckener Beschaffenheit
Vishnu. 4,3,7.
 यथदुपुप *Adj.* nicht indonesisch (Milch).
 यथदो *Adj.* (*Nom.* °यु) = यथामन्
 यथामतम् *Adj.* der sich nicht kastet bei *Mb.*
 3,42,17.
 यथामिष *Adj.* nicht dunkel *Cit.* 9,12.
 यथार *Adj.* nicht zu passiren (Fless) *Bhṛṭ.* 7,55.
 यथामित्र *Adj.* ohne Ruder (ohne Steuermann *n.*
n. *n.* *Nitax.* *Mb.* 1,83,8. यथामित्र *v. l.*
 यथारुक्म् *Adj.* (f. घा) ohne Dumschatten *Ka-*
thia. 63,9.
 यथार्ष *Adj.* nicht gierig. °म् *Adv.*
 यथामिक्त *Adj.* nicht verkleid, — *real.* *Nom.*
abstr. °म् *n.*
 यथाद्वयपिद्वि *Adj.* die beabsichtigte, wahre Be-
 deutung einer Rede nicht kennend *Karna.* 62,312.
 यथासव *Adj.* nicht gewohnt.
 यथार्य *Adj.* nicht zu überwinden, mit dem man
 nicht fertig werden kann.
 यथिकार्यक *Adj.* sehr wirksam.
 यथिकार्य *n.* *grasso* Magerheit.
 यथिकीटक *Adj.* viele Löwe habend *Yp.* 3,12,4.
 यथिकुटिल *Adj.* überaus gewunden *Ind. St. 8.*
 420.
 यथिकुपाय *Adj.* stark in Voraussetzung überge-
 gangen.
 यथिकुम्बल *n.* *grasso* Nespier *Karna.* 4,50.
 यथिकुम्ह *1)* *Adj.* ab. *Belw.* *Vishnu's* *Mb.* 12,
 338,60. — *2)* °म् *Adv.* mit *grasso* Mühe *Bala.* P.
 1,12,10.
 यथिकीय *Inf.* *Dat.* von *क्रम्* mit *यति* *8V.*
 यथिकुव *Adj.* sehr aufgebracht, — in *Walt*
versetzt.

यथिकुप *f.* heftiger Zorn *Karna.* 1,24.
 यथिमात्रम् *Karna.* 80,109 fehlerhaft für *यथि-*
 यथिमात्र *m.* *grasso* Gier, — *habgier* *Karna.*
 104,112.
 यथिमात्र्य *n.* *das.*
 यथिमूढ *Adj.* sehr habgierig.
 यथियम् *Adj.* sehr gefährlich *Bihar.* 223,15.
 यथियल *Adj.* sehr —, zu beweglich.
 यथियल्य *Adj.* (f. घा) sehr schlüpfzig *Comm.*
 zu *Kṛ.* Ca. 23,1,4.
 यथियत्रम् *Adv.* auf sehr mannichfache Weise
Dakar. (1928) 2,104,12.
 यथियत्रम् *Gen.* zeit sehr langer Zeit *Sp.* 526.
 °यिन् *Abt.* nach *L.*, spät, endlich.
 यथियुञ्जत *1)* *Androgeon* Skosmanthos *Ri-*
tax. 8,121.
 यथियुक्त्वा *Adj.* zu stark zu verumnden *Mb.* 12,
 96,18.
 यथियुद्ध *Adj.* (f. घा) sehr hart und — *alt* *Cit.*
 4,29.
 यथियुद्ध *Adj.* überaus demm *Hm.* Pa. 12,108.
 यथियुद्ध *Adj.* sehr alt.
 यथियुव *Adj.* (f. °ती) *das.*
 यथियवप *Adj.* (f. घा) überaus schnell *Dakar.*
 (1928) 2,107,41.
 यथियवलन *n.* heftiges Aufwallen im Zorn *Nitax.*
 zu *Mb.* 3,274,12.
 यथियवप *m.* heftiges Verlangen.
 यथियवलना *Adj.* Etwas nicht ertragen hin-
 nend *Cat.* *Ba.* 2,3,8,1.
 यथियवला *f.* Ungeheuer *Mb.* 14,26,20.
 यथियवप *Adj.* überaus scharf.
 यथियवप *Adj.* überaus heftig (Kampf) *Mb.* 7,
 156,144.
 यथियवप *n.* *starkes* Brennen (in der Chirurgie).
 यथियवप *Adj.* worauf man sehr stolz ist, —
 stark *posth.* *Māda.* 77,3.
 यथियवप *m.* ein *grasser* Bösewicht *Uttarak.* 3,1.
 यथियवप *Adj.* sehr schwer zu ertragen *Bala.*
P. 1,9,18.
 यथियवप *Adv.* nachdem es dunkel geworden
ist *Āpār.* Ca. 14,31,7. यथियवप *v. l.*
 यथियव *Adj.* (f. °य) *reines* Gelingen nicht habend
Kṛ. 4,18.
 यथियवप *Adj.* (f. घा) überaus gramam *Dakar.*
 (1928) 2,80,25.
 यथियवप *Adj.* an *Allem* verzagend.
 यथियवप *Nom.* *sg.* zu sehr hingebend, mit
Acc. *Siva.* 1,88,21.
 यथियव *Adj.* dunkelbraun.

यथियवप *Adj.* tief eingedrungen in (Loc.) *Mb.*
 3,186,21.
 यथियवप *Adj.* überaus heftig, — *erfren.*
 यथियवप *m.* Titel eines Werkes *Opp.* *Cat.* 1.
 यथियवप *Adj.* sehr verdunkelt *Ca.* 76.
 यथियवप *Adj.* stark zwammangefüllt, nicht mehr
 auseinanderzubringen. *Nom.* *abstr.* °म् *n.* *Ridax.*
 6,372.
 यथियवप *Adj.* sehr zum Zorn geneigt.
 यथियवप *Adj.* sehr heftig *Mb.* 3,
 271,16.
 यथियवप *Adj.* stark angezogen, — *berührt.*
 यथियवप *Adj.* *gen.* *unweit* *Gt.* 7,5.
 यथियवप *m.* *grasso* Verfahrtheit *Karna.* 92,
 355.
 यथियवप *Adonim* (teropogon) *Mā.* *med.*
 यथियवप *Adj.* (f. घा) sehr ergriffen, überaus
bestürzt *Dakar.* (1928) 2,79,22.
 यथियवप *R.* 2,30,11.
 यथियवप *m.* *grasso* *Frade* *Hast.* 2430.
 यथियवप *Adj.* ununterbrochen *Raca.* 8,85.
 यथियवप *Adj.* laut erhoben (Geschrei) *R.*
 4,111,29.
 यथियवप *n.* zu *grasso* Dickleibigkeit.
 यथियवप *Adj.* nicht heftig, mild. *Nom.* *abstr.* °म्
f. *Ridax.* 1,41.
 यथियव *Adj.* nicht *noch* *Āpār.* Ca. 1,25,4.
 यथियव *Adj.* nicht *nichtig* *Satyad.* 149,30.
 यथियव *f.* = *यथियव* *R.* 1,12,12. *Sa.* *Uttarak.* 32,
 1 (यथियव *m.* *यथियव* zu lesen).
 *यथियव *Adj.* = *यथियव* *Hia.* 220.
 यथियव *n.* die *indische* *Leute* *Bala.* P. ed. *Bomb.*
 4,12,40. *घा* ° *v. l.*
 यथियवप *Adv.* in *sehr* *Anhem* *Grado* *Mb.*
 3,273,7. यथियवप *honor* ed. *Bomb.*
 यथियव *3)* *flage* *gen.* und *Māda.* (K.) 3,25,220,
 91, 329,21 *hinn.*
 यथियव *8)* *Sündenbekennnis,* *Reichte* *Lutz.* 491,
 5, 69.
 यथियव *Adj.* überaus *schwarz* *Dakar.* (1928)
 2,112,2.
 यथियव *m.* *Nicht* *gebore.* °म् *त्वे:* *so* *v. 2.* *bei*
Lebzeiten *Sp.* 4091.
 यथियव *Adj.* 1) nicht im *Stück* zu *lassen,* nicht
 zurückzuweisen, nicht zu *verlassen.* — 2) *nicht*
hinzugeben, nicht *aufzugeben.*
 यथियव *Adj.* hoch *gestiegen,* einen *hohen* *Grad*
erreicht *habend* *Raca.* 12,35.
 यथियव *m.* *heftiges* *Nelung* zu (Loc. oder im

Comp. vorangehend) Daṣa. (1928) 2,83,13. 101,1.1.
 धञ्जु, so zwei Höchster. der Matr. S. Kiya. 6.
 3 und Kap. S. 4,3 n. धञ्जुम्.
 धञ्जत Adj. unerschrocken.
 धञ्जाप Adj. (f. धा) schätztes Kleinop. 48,17.
 धञ्जवर्ष Adj. noch nicht drei Jahre alt.
 धञ्ज १) धयाति oder noch zu geben od von Manian.
 (K.) 6,14. 58,14. 258,12. — 13) धञ्ज वेत्तिर्द् — den-
 keht im Nachsatz nach यथापि obgleich Manian.
 (K.) 14,4. 39,6. 49,13. 101,13. 163,13.
 धयावपयन्कालितस्य n. धयावपातितो f. धयाव-
 पातोर्धयावनिषद् f. und धयावधयावनिषद् f. Titel von
 Werken Opp. Cat. 1.
 धयावृत्त f. (f. धा) ohne Stiel ĀpAST. Ca. 15,3,10.
 धयावृत्त n. das Nichtbestrafen.
 धय्, auch stark, intensiv. °न् Adv. nicht wenig,
 sehr VarnaikBudd. 13,33.
 धयन्निन् Adj. unrichtig, ehrlich Spr. 7833. Nom.
 abstr. °निष्ठा n.
 धयर्धायि Adj. nicht zu spalten.
 धयर्दि (Nachtr.) nicht arm an (Instr.).
 2. धयर्दि Adj. (f. धा) ohne arm (Bettler).
 धयर्दिता f. das Nichtgebesenen Hess. Pa. 5,10.
 धयर्दिता Adv. nicht am Tage, bei Nacht.
 धयोतिन् Adj. nicht leuchtend. — strahlend
 Śāstra. 7,32.
 धयुञ्ज n. kein Zeit. — Weh SaṁskṛtoPa. 33,16.
 धयुञ्ज Adj. nicht fest haftend Spr. 6740.
 धयुष्मत् Adj. (f. धा) früher nicht gesehen. Nom.
 abstr. °श्च n.
 धयेष्मालञ्ज Adj. weder dem Orte nach der Zeit
 entsprechend Spr. 198.
 धेयिक Adj. animatus MBh. 4,47,23.
 धेतुर्दया m. Titel eines Werkes Opp. Cat. 1.
 धेद्यो Adj. (f. धा) ohne Better in der Noth Ki-
 ānp. 43,17.
 धेतुर्दयानिमित्तविक्रम m., धेतुर्दयानिमित्त
 न. धेतुर्दयानिमित्त n., धेतुर्दयानिमित्त
 f., धेतुर्दयानिमित्त n., धेतुर्दयानिमित्त
 n., धेतुर्दयानिमित्त n., धेतुर्दयानिमित्त
 n., धेतुर्दयानिमित्त n., धेतुर्दयानिमित्त
 f. und धेतुर्दयानिमित्त n. Titel von Werken Opp. Cat. 1.
 धेतुर्दयानिमित्त Adj. unten gezeichnet Kap. S. 32,9.
 धेतुर्दयानिमित्त Adj. dass. Matr. S. 3,2,7.
 धेतुर्दयानिमित्त n. Freigebit Dhātva. 10,18. Vgl. धाि.
 धेतुर्दयानिमित्तमधि m., °कर यथासौ n. und °क-
 र्थान्तावनि f. Titel von Werken Opp. Cat. 1.
 धेतुर्दयानिमित्त m. N. pr. eines Schlangendämones Ha-
 sty. 9304.
 धेतुर्दयानिमित्त m. Titel eines Werkes Opp. Cat. 1.

धेयिर्गुण Adj. die Nachgeburt (Theil derselben)
 noch in sich habend (Kub) AV. Paṇḍ. 41,1,5.
 °धेयिर्गुणो Adj. zu lernen unschwend Hem. Pa.
 13,73.
 धेयिर्गुणोपायन m. der der Prasthā voran-
 gehende Anfang Hem. Pa. 3,281.
 धेयिर्गुण m. Aufseher AV. Paṇḍ. 10,1,6.
 धेयिर्गुण, vgl. चापायि.
 धेयिर्गुण m. das Mineralien ĀpAST. Ca. 4,21,2.
 धेयुर्लोत्कर्षा Adj. Tr. 5,6,106,1. Vgl. धेयुर्लो-
 त्कर्ष und धेयुर्लोत्कर्षा.
 धेयुर्लोत्कर्षा f. Titel einer Upanishad Opp.
 Cat. 4.
 धेयुर्दि f. ĀpAST. Ca. 7,22,6. 27,7. — उपरसोर्ध-
 योर्दि Comm. Vgl. धेयुर्दि.
 धेयुर्दि f. das Reizen Sin. D. 173.
 धेयुर्दि m. Weyneser Daṣa. (1928) 2,102,1.
 धेयुर्दि m. Titel eines Werkes Opp. Cat. 1.
 धेयुर्दिगुण Adj. (f. धा) Kap. S. 39,2. 41,4.
 धेयुर्दिगुण m. und धेयुर्दिगुण m. Titel zweier
 Werke Opp. Cat. 1.
 धेयुर्दिगुण Adj. am Ende eines Adj. Comp. — धेयुर्दि-
 गुण Comm. zu ĀpAST. Ca. 4,17,5.
 धेयुर्दिगुण Adj. nicht ganz entzweigt (Blumen)
 Daṣa. (1928) 2,112,3.
 धेयुर्दिगुण Adj. nicht sehr gekollt (Haar) Daṣa.
 (1928) 2,113,3.
 धेयुर्दिगुण Adj. was nicht überstehen wird Hem.
 Pa. 6,193.
 धेयुर्दिगुण Adj. nicht zu mess Daṣa. (1928) 2,
 114,3.
 धेयुर्दिगुण Adj. ungenüßig Daṣa. (1928) 2,108,3.
 धेयुर्दिगुण m. das Nichtabgeleiten, Nichtabbanden-
 zeln mit Etwas Comm. zu Cāṅg. S. 5. Z. 12. 15.
 धेयुर्दिगुण n. das Mangeln der Erlaubnis, —
 der Einwilligung R. 5,88,7.
 धेयुर्दिगुण m. das Nichtlassen Kiya. 33,7.
 धेयुर्दिगुण m. N. pr. eines Mannes Daṣa.
 (1928) 2,121,11.
 धेयुर्दिगुण Adj. eine unendliche Anzahl von
 Folgen habend BuJa. P. 3,21,12.
 धेयुर्दिगुण m., °द्रतविधि m., धेयुर्दिगुण
 n. und धेयुर्दिगुण f. Titel von Werken Opp. Cat. 1.
 धेयुर्दिगुण Adj. kein anderes Etwas habend
 Raṣ. 15,61.
 धेयुर्दिगुण Adj. keinen andern Beschützer ha-
 bend Daṣa. (1928) 2,126,11.
 धेयुर्दिगुण Adj. keine andere Zuflucht habend
 ebend. 2,124,14.
 धेयुर्दिगुण Adj. (f. धा) von keinem Andern ab-

hängig ebend. 2,117,13.
 धेयुर्दिगुण Adj. keine andere Nachkommenschaft
 habend ebend. 2,126,9.
 धेयुर्दिगुण Adj. nicht hinschauend ĀpAST.
 Ca. 15,11,7.
 धेयुर्दिगुण Adj. nicht geortet werdend TBh.
 2,7,88,1.
 धेयुर्दिगुण Adj. nicht aus seinem Besitz zu ver-
 treiben Taitt. Ās. 8,5,2.
 धेयुर्दिगुण Adj. nicht angebildet.
 धेयुर्दिगुण Adj. nicht herabgezogen. — erniedrigt
 Spr. 4706.
 धेयुर्दिगुण Adj. nicht Ansehen fürwäg ĀpAST. Ca.
 1,25,4.
 धेयुर्दिगुण Adj. dessen Verbrochen nicht be-
 kannt ist Jāk. 3,301.
 धेयुर्दिगुण Adj. nicht von freundlichen
 Worten begleitet MBh. 12,84,7.
 धेयुर्दिगुण auch südlich, unsonntlich Ha-
 sud. 211,17.
 धेयुर्दिगुण Adj. nicht abgeholt ĀpAST. Ca.
 15,8,11.
 धेयुर्दिगुण Adj. nicht darüber einmündend
 ĀpAST. Ca. 15,2,11.
 धेयुर्दिगुण Adj. ohne unverschämte, unlieb BuJa. P. 3,
 31,22.
 धेयुर्दिगुण Matr. S. 1,4,13.
 धेयुर्दिगुण Adj. ohne Argwohn Daṣa. (1928) 2,
 97,3.
 धेयुर्दिगुण Adj. keine Schen habend, unte-
 sorgt Kuchuko. 14. °न् Adv. ohne Schen, unte-
 sorgt.
 धेयुर्दि Adj. ohne Ruder MBh. 5,63,9. v. 1.
 धेयुर्दिगुण Absol. ohne zu betreten ĀpAST. Ca.
 12,17.
 धेयुर्दि Adj. nicht beregnet ĀpAST. Ca. 15,21,3.
 2. धेयुर्दिगुण 1) BuJa. P. 5,6,2.
 धेयुर्दिगुण Adj. nicht gelangend zu (Acc.) Raṣ.
 18,17.
 धेयुर्दि auch ohne Kern, — Stein (Frucht) Ka-
 raka 6,1.
 धेयुर्दिगुण Adj. nicht zufällig Daṣa. (1928)
 2,95,10.
 धेयुर्दि 1) °ता धेयि: Titel eines Commentars
 Bṛuhā. ĀpAST. Traṇḍ. XLIII.
 धेयुर्दिगुण f. N. pr. einer Nāga-Jungfrau
 Kiānp. 4,1.
 धेयुर्दिगुण Adj. nicht schmeckend. — stempfynd
 Cāṅg. Gou. 4,12.
 धेयुर्दिगुण Adj. unbescholten M. 8,351.

यनावर्त् Adj. R. 2,30,19 nach dem Comm. =
सुत्रावर्त्स्वीन.
यनावर्त्तित Adj. nicht geübt, unterlassen MBu. 2,
44,21.
2. यनावर्त् Adj. ungesetzt Дакар. (1928) 2,128,2.
यनावर्त्तय Adj. nicht überlesen TS. 5,1,9,4.
यनावर्त्तक m. N. pr. eines fabelhaften Berges
Kiaap. 91,14.
यनावर्त्ती f. N. pr. einer Gandharva-Jungfrau
Kiaap. 4,16.
यनावर्त्तय Adj. sonnenlos, bewölkt Yasin. Bsp.
S. 2,9.
यनावर्त्तयोपान Titel eines Werkes Osv. Cat. 1.
यनावर्त्तय Adj. nicht gelangend zw., — theilhaftig
verwend. Basu. 2,73.
यनावावयान n. sich nicht lösend, — unauflösb.
Lip. 9,2,12.
यनावर्त् Adj. = यनावर्त् Kap. S. 4,6.
यनावर्त्स्वील Adj. (ein Pīṅgā) bei dem der Name
(des Abhās) nicht ausgesprochen werden ist Āsāt.
Ça. 1,9,2.
यनावर्त्तव्य m. Titel eines Werkes Osv. Cat. 1.
यनावर्त्तितम् Adj. nicht ersichtlich für die Folge
Spr. 198.
यनावर्त्तम् Kap. S. 48,16.
यनावर्त्तित Adj. nicht erreicht, was man nicht
gekommen —, nicht gelangt ist MBu. 1,93,50. Spr.
8908.
2. यनावर्त्तु Adj. nicht geübert R. 1,13,10.
यनिकति f. Ehrlichkeit MBu. 1,90,103.
यनितितम्पु, auch Kiaap. 1,12 ०पु.
यनित्त्वं ० वित्तं f. Titel von Werken Osv.
Cat. 1.
यनित्तित्त Adj. uneingelöset MBu. 13,104,112.
यनित्त्वंनियवर्त् m. Titelaus eines Werkes Osv. Cat. 1.
यनित्तित्त Adj. unverzagt, gutes Muth, ०म् Adj.
unverdrissen Hem. Pa. 2,376.
यनित्तित्तं 1) ०) unüberderrt MBu. 14,32,26.
यनित्तु Adj. ohne Pfeil Lip. 1,6,3.
यनित्तुयम् Adj. nicht eines Nishka genannten
Schmuck tragend R. 1,6,2.
यनित्तित्तित्त Adj. woran kein Speiserest haftet
Āsāt. Ça. 2,7,2.
यनिः ०पुष्य Adj. unangehörig Āsāt. Ça. 11,5,
9,2.
यनीक m. N. pr. eines Prākṛit-Dichters Hla. 10.
यनीकनी Basu. 18,5.

H. Theil.

यनुमसव्य wonach man sich zu richten hat Hir.
116,17. aufzuwachen, unzufällig zu machen P. 6,1,
7, Sch.
यनुमनविधान m. Titelaus eines Werkes Osv. Cat. 1.
यनुमर्त्तित n. Wiederhall Kumāsa. 6,10.
यनुमायम् Adj. dem Gesang nachhilt RV. 8,3,24.
यनुमाय n. ein nachfolgender Gesang 294,31.
यनुमुग्धित zu strichen: s. गुग्धुत् mit यनु.
यनुमोदम् Adv. um Fīzaz Godā Basu. 13,25.
यनुमर्त्तित Adj. beschäftigt mit (Instr.) R. 1,7,1,5.
यनुमर्त्तित n. Wandel, Begebenheit, Geschichte.
यनुमर्त्तित Adj. nicht abgepflicht Kavalā. 18,277.
यनुमर्त्तित्त्म् Adj. nicht verlostend Gīkha. Bu. 2,
8,12,2.
यनुताय्य Adj. zu geübten Pañśān. 26,7.
यनुतर्त्तु auch MBu. 11,7,20.
यनुतर्त् m. ein best. Samādhi Kiaap. 32,2.
यनुतम् m. ein nicht hervorragender Platz TBu.
2,7,3,2.
यनुतर्त् Adj. von Atān den Eingang lösend
Goss. 4,7,19.
यनुतीर्त्ता f. der Fīzaz Jnd (Gen.) für sich
zu gewinnen, — er Jnd recht zu thun Hem. Pa. 2,11.
यनुतर्त्तित Adj. nicht recht von Statten gehend
Basu. P. 3,20,47.
यनुतर्त्तित Adj. nicht angewendet Ça. Bu. 11,
8,8,7.
यनुतर्त्तित Adj. nicht angelesen abend.
यनुतर्त्तित्त्म् m. Titel eines Werkes Osv.
Cat. 1.
यनुतर्त्तित्त्म् Absol. der Reihe nach umherge-
hend TS. 1,5,4,6,2.
यनुतर्त्तित्त्म् Absol. der Reihe nach ungewandelt
Kap. S. 32,7.
यनुतर्त्तित्त्म् m. Titel eines Werkes Osv. Cat. 1.
यनुतर्त्तित्त्म् Adj. sich nicht setzend Āçr. Goss.
3,7,1.
यनुतर्त्तित्त्म् Adv. bei jedem Kloss Āsāt. Ça. 1,9,11.
यनुतर्त्तित्त्म् Adj. behält MBu. 2,5,72.
यनुतर्त्तित्त्म् n. Titel eines Werkes Osv. Cat. 1.
यनुतर्त्तित्त्म् nach den Erklärern ein Jüngerer (als
der Verstorbene), ein Trauernder oder = समानिदक.
यनुतर्त्तित्त्म् Adj. dessen Glanz geschwunden ist
(Āg nī) Kap. S. 29,4.
यनुतर्त्तित्त्म् = काचम्, ०वाट, ०निवृत्तय n., ०प्रहा-
शिका f., ०प्रेषो m., ०पाथि m. und ०वाट m. Titel
von Werken Osv. Cat. 1.
यनुतर्त्तित्त्म् n. das Glättstreichen Comm. zu Kia.
Ça. 2,6,11.
यनुतर्त्तित्त्म् f., ०मानसविविचार m. und ०रूप्य n.

Titel von Werken Osv. Cat. 1.
यनुतर्त्तित्त्म्, Nom. abstr. ०म् n. Kap. S. 41,7.
यनुतर्त्तित्त्म् Adj. Jnd (Acc.) zu folgen wünschend
Hem. Pa. 1,121.
यनुतर्त्तित्त्म् N. pr. eines Prākṛit-Dichters Hla. 33.
यनुतर्त्तित्त्म् Adj. nachgehend Hem. Pa. 8,221.
यनुतर्त्तित्त्म् Āsāt. fehlerhaft für ०लेपय.
यनुतर्त्तित्त्म् nach Titel eines Werkes Osv. Cat. 1.
यनुतर्त्तित्त्म् Adj. nachgehend, belegend; mit Acc.
TBu. 3,7,4,9.
यनुतर्त्तित्त्म् m. s. oben यनुतर्त्तित्त्म्.
यनुतर्त्तित्त्म् Adj. Jndog VP. 3,12,6.
यनुतर्त्तित्त्म् Adj. viele Hunderte von Stockwer-
ken lösend.
यनुतर्त्तित्त्म्. Z. 3 lies यनुतर्त्तित्त्म्.
यनुतर्त्तित्त्म् Z. 4. यनुतर्त्तित्त्म् ist Adj.
यनुतर्त्तित्त्म् f. Disarita im Harem.
यनुतर्त्तित्त्म् Adj. (F. 3a) im Harem wohnend Hem.
Pa. 3,144.
यनुतर्त्तित्त्म् n. die Stadt des Todesgottes. ०म् गु-
त्तित्त्म् so v. a. unbringen Daçā. (1928) 2,76,12.
यनुतर्त्तित्त्म् n. der Buchen des Todesgottes abend.
2,81,2.
यनुतर्त्तित्त्म्, तुषामतर्त्तित्त्म्: वरु १० v. a. Jnd (Acc.)
auf das Hiecht verachten MBu. 3,281,17. R. 3,82,1.
यनुतर्त्तित्त्म् Adj. verschunden, so v. a. nicht in
Betracht kommend Kīa. 2,114,11.
यनुतर्त्तित्त्म् m. Hindernis Āsāt. Ça. 3,16,9, 10.
यनुतर्त्तित्त्म् Adj. im Wasser liegend MBu. 1,20,27.
यनुतर्त्तित्त्म् f. Kollern im Leibe.
यनुतर्त्तित्त्म् m. Titel
zweier Werke Osv. Cat. 1.
यनुतर्त्तित्त्म् Adj. im Innern hoch Hem. Pa. 2,195.
यनुतर्त्तित्त्म् Adj. dichter Jnd stehend MBu. 3,269,10.
यनुतर्त्तित्त्म् m. Kollern im Leibe.
यनुतर्त्तित्त्म् m. eine best. Hille Kiaap. 18,14.
यनुतर्त्तित्त्म् Hem. Pa. 6,244.
यनुतर्त्तित्त्म् m. ein best. Samādhi Kiaap. 92,21.
यनुतर्त्तित्त्म् f., यनुतर्त्तित्त्म् m. und यनुतर्त्तित्त्म्
n. Titel von Werken Osv. Cat. 1.
यनुतर्त्तित्त्म् f. N. pr. einer Frau Hem. Pa. 6,11, 22.
1. यनुतर्त्तित्त्म् ०) यनुतर्त्तित्त्म् Adv. als (mit Abl.) nach einem
vorangegangenen यनुतर्त्तित्त्म् (K.) 88, 6. वो Jnyo
०नित्तित्तित्तं यनुतर्त्तित्त्म् यनुतर्त्तित्त्म्: यनुतर्त्तित्त्म् 319, 22.
175,31.
यनुतर्त्तित्त्म् n. das eine Horn Matrā. S. 1,4,11.
यनुतर्त्तित्त्म् auch ungewöhnlich, fremd, nicht wie
es sein sollte Kīa. 2,78,22. 166,15.
यनुतर्त्तित्त्म् m. Titel eines Werkes Osv. Cat. 1.
यनुतर्त्तित्त्म्, ०यनुतर्त्तित्त्म् Adj. = ०यनुतर्त्तित्त्म्
2,79,10.

संज्ञासंघर्षचरित n. und संघर्षासंघर्ष n. Titel zweier Werke Opp. Cat. 1.
 सघोरसंघर्षकृत्य n. Pl. gegenseitige Dienstleistungen Csik. 193.
 सघोरसंघर्ष Adj. der mächtigste Ást. Ça. 3, 20, 7.
 संघर्षम् Adv. von unten nach oben ebend. 2, 15, 1.
 संघर्षत्रय Adj. MBu. 1, 49, 2 (3, 111) fehlerhaft für धनित्रय.
 संघर्षसौभाग्य Absol. der Rechte nach Ástropend MATR. S. 1, 5, 3.
 संघर्षहृद् f. das Suchen Dalver. 16, 12.
 संघर्षरूप Adj. grassen Baij. P. 3, 26, 12.
 संघर्षसंधीय Adj. zu anticipieren Nilak. zu MBu. 3, 170, 21 (श्री: st. धर्षी: zu lesen).
 संघर्षासंघर्षण Adj. wo keine Flügel zusammenkommen Haast. 3, 31, 25.
 संघर्षासंघर्षण Adj. wo sich keine Flügel zeigen Haast. 12302.
 संघर्षासंघर्षण Adj. strahlendes geworden Ind. St. 10, 318 (संघ: fehlerhaft; vgl. Comm. zu Sôhas. 7, 39. fg.).
 संघर्षासंघर्षण n. Vorgehens, Genugthuung MBu. 9, 3629. षंघि व. 1.
 संघर्षेणम् Adj. Jmd (Am) abgesetzt TBu. 3, 3, 81, 1.
 संघर्षेणम् st. धर्षासंघर्ष (Nacht). Min. Ça. 3, 1, 2.
 संघर्षेणम् Adj. einzig und allein im Schmerz über die Kinder bestehend Karuñ. 78, 79.
 संघर्षेणम् संघर्षणम् Adj. erfüllt von Liebe und Mitleid zu den Kindern Karuñ. 67, 84.
 संघर्षेणम् Adj. vertrieben, aufsernd Yagy. 55, 7.
 संघर्षम् Adj. frei von Hochschw. Çam. 70.
 संघर्षणम् Adj. verachtend, geringschätzend Mon. sth. d. B. A. 1880, S. 46, Z. 26.
 संघर्षणम् n. und संघर्षणिया f. Titel zweier Werke Opp. Cat. 1.
 *संघर्षणम् n. N. pr. einer Oertlichkeit Kic. zu P. 5, 2, 102.
 संघर्षणिया m. und संघर्षणिया n. Titel zweier Werke Opp. Cat. 1.
 संघर्षणिया TS. 8, 6, 2, 3.
 संघर्षणिया Adj. (f. घी) seine Zufucht habend Kic. zu P. 45, 16.
 संघर्षणिया Adj. unbesorgt, unbedenklich Çu. 16, 12.
 संघर्षणिया Adj. nicht abgesehen von, — untrou geworden Karuñ. 86, 169.
 संघर्षणिया Adj. sich nicht verändernd Sarva. 155, 3. Nom. abstr. षंघि n.
 संघर्षणिया Adj. 1) unerwartet. — 2) nicht geichtlich verläßt, — vernommen.

संघर्षणिया Adj. nicht erfremt 2164, 3, 55.
 संघर्षणिया auch ohne Unterbrechung, durchgängig Ást. Ça. 2, 11, 2.
 संघर्षणिया Adj. nicht besprengend Ást. Ça. 13, 14, 1.
 संघर्षणिया f. und संघर्षणिया f. Titel zweier Werke Opp. Cat. 1.
 संघर्षणिया Adj. in संघर्षणिया oben.
 संघर्षणिया Adj. ohne Berge B. 4, 63, 32.
 संघर्षणिया m. profane Worte Comm. zu Kic. Ça. S. 236, N. 3.
 संघर्षणिया n. ein unglücklich Gen Vistuv. 1, 12.
 संघर्षणिया Adj. fernschmend, verschekend Çam. 63.
 संघर्षणिया n. Geringehaltung Mon. d. B. A. 1880, S. 37. Vgl. संघर्षणिया.
 संघर्षणिया, Nom. abstr. षंघि n. MBu. 12, 180, 13.
 संघर्षणिया Adj. Lunoerträter Karuñ. 67, 85.
 संघर्षणिया Adj. ohne Trinkgesch. MBu. 1, 140, 78.
 संघर्षणिया Adj. frei von English Çam. 70.
 संघर्षणिया Adj. Hall verließend ebend.
 संघर्षणिया Adj. frei von Gefahren ebend. 47.
 संघर्षणिया n. Titel eines Werkes Opp. Cat. 1.
 संघर्षणिया Adj. frei von Feindesschaaren Çam. 62.
 संघर्षणिया Adj. ohne Ohrflücken.
 संघर्षणिया Adj. nicht veränderlich Çik. Gau. 4, 12.
 संघर्षणिया 3) nicht gütend, — potändig MBu. 13, 37, 3.
 संघर्षणिया Adj. (f. घी) unglücklich MBu. 2, 66, 1.
 संघर्षणिया m. das Nichterderschienen Matra. S. 8, 8, 1.
 संघर्षणिया, lies nicht inballistroll, seich, matt und fuge HANNAK. 138, 7. hinein.
 संघर्षणिया m. Titel eines Werkes Opp. Cat. 1.
 संघर्षणिया Adj. nicht verschöden, edemisch Dac. (1925) 2, 74, 10.
 संघर्षणिया m. N. pr. eines Dichters und *कावीय n. Titel seines Werkes Opp. Cat. 1.
 संघर्षणिया Adj. nicht singend Ástropend Sarva. 169, 17.
 संघर्षणिया Adj. nicht im Gebrauch befindlich, zur Reserve bestimmt Ást. Ça. 15, 6, 11.
 संघर्षणिया Adj. unbemerkt Bauy. 5, 24.
 संघर्षणिया Adj. nicht verbergend Sarva. 118, 32.
 संघर्षणिया Adj. nicht erhöht, kalt (Eisen) Baij. P. 8, 16, 24.
 संघर्षणिया Adj. nicht verzehrt, — verzehungen MATR. S. 1, 4, 11 (Kic. 32, 7).
 संघर्षणिया Adj. nicht antwortend B. 6, 98, 12.
 संघर्षणिया Adj. unerwartet oder wenn man

sich keine Vorstellung zu bilden vermag.
 संघर्षणिया Adj. ohne Bewusstsein, — Intelligenz VP. 1, 3, 4.
 संघर्षणिया Adj. unerwartet.
 संघर्षणिया Adj. kein Bedenken tragend.
 संघर्षणिया Adj. (f. घी) unerwartet sich Nichts abspiegelt Sarva. 155, 3.
 संघर्षणिया Adj. auf keinem Widerstand stehend Res. 17, 65.
 संघर्षणिया Absol. ohne darauf zu tipfen Kic. 28.
 संघर्षणिया (falsch) und संघर्षणिया (v. l. richtig) Adj. sich vor Jmd nicht erhehend Gen. Ba. 1, 3, 19.
 संघर्षणिया Adj. schlecht verfahren MBu. 13, 145, 12.
 संघर्षणिया 7) hierher wohl *दुष्क unerwünschte (Thiere) zählend MBu. 13, 33, 79. — संघर्षणिया Nilak.
 संघर्षणिया Adj. C. um die man sich nicht besorgen darf MBu. 4, 14, 26.
 संघर्षणिया = संघि Çik. 2, 4.
 संघर्षणिया Adj. unbefriedigt, unzufrieden.
 संघर्षणिया 7), 8) durch die Hand v. l. parallel mit संघि.
 संघर्षणिया MATR. S. 1, 10, 2 (Kic. 9, 1). संघर्षणिया Kar. S. 8, 7. Man könnte संघर्षणिया oder संघि vermuthen.
 संघर्षणिया Pl. unenthälte Bekümm. Ást. Ça. 15, 5, 20.
 संघर्षणिया 3) noch nicht Ástropend, noch fehlend Rec. 18, 17.
 संघर्षणिया n. Entloftung.
 संघर्षणिया Adj. nicht unterhaltend, — ernährend MBu. 12, 10, 22.
 1. संघर्षणिया n. Nom. abstr. षंघि n. MBu. 12, 220, 22.
 संघर्षणिया Adj. durch Wasser unangenehm M. 7, 79.
 संघर्षणिया n. Verletzung der Enthaltensamkeit Ást. Ça. 15, 31, 7.
 संघर्षणिया Adj. des Veda nicht kennend MBu. 3, 185, 14.
 संघर्षणिया n. Titel eines Werkes Opp. Cat. 1.
 1. संघर्षणिया c) (Nachträge) an den angeführten Stellen um die Sicherheit der Person anzuwenden oder vorprechtendes Symbol. Vgl. z. B. Waid, a View of the History o. s. w. III, S. 11 *and with the fourth (bind) ha Çi v) forbids fear.
 संघर्षणिया Sicherheit der Person verkünden Karuñ. 118, 164.
 संघर्षणिया Absol. befehlend Çar. Ba. 14, 1, 1, 14.
 संघर्षणिया n. = संघि MATR. S. 4, 14, 1.
 संघर्षणिया 3) Geltside Haw. Pa. 8, 110. 116. 121.

190, 192.
 धमिताल 3) n. Natürf. Beis. P. 1, 61.
 धमिवलन n. in वितामि.
 धमिदान n. eine Art Flüg. MBu. 8, 41, 27.
 धमिति such eine fehlende Wond. Kaut. 6, 50.
 धमिधवान् (ः) m. sein? messenger J. A. S. Beng. 47, 405, 35.
 धमिधियम् Adj. gegen Abend. Āst. Ca. 11, 21, 7.
 धमिदिशम् v. l.
 धमिदिक्त्वं n. das Darsupfollen. Āst. Ca. 11, 2, 3.
 धमिदिक्त n. f. das Stücken. Kas. S. 7, 6. Kity. 8, 16.
 धमिमिता f. N. pr. einer Gandharva-Jungfrau. Kīānp. 4, 23.
 धमिधर्म्यम् m. und धमिनिकवायैरिमहात्म्य n. Titel zweier Werke. Oxy. Cat. 1.
 धमिनिर्मर्मम् Abol. einzeln wiederholend. Cīān. Ba. 17, 6.
 धमिनिमित्तोपादान n. und समर्पण n. Titel zweier Werke. Oxy. Cat. 1.
 धमिधर्मपारिधा f. N. pr. einer Nāga-Jungfrau. Kīānp. 4, 7.
 धमिधय such Wasserlahn. Visay. 44, 16.
 धमिधुतो Adv. mit कृत् verwirrt. treiben. Duçk. (1925) 2, 7, 16.
 धमिध्मीय n. und धमिताधिताधिसाम्यम् m. Titel zweier Werke. Oxy. Cat. 1.
 धमिविलेप m. das Scheitern der Flügel über Jmd oder Etwas. Comm. zu Āst. Ca. 15, 18, 9.
 धमिधित्त्वम् m. Titel eines Werkes. Oxy. Cat. 1.
 धमिसार m. Angoff. MBu. 7, 191, 21.
 धमिदि. Adj. kein Land verzehrend. MBu. 3, 500, 127.
 धमिद्रुपण n. Titel eines Werkes. Oxy. Cat. 1.
 धमिध 5) mit der Spitze zugewandt zu (Acc.) Āst. Ca. 2, 9, 5.
 धमिधायारम् Abol. in पुनर्धायारम्.
 धमिधायक m. Feuer von einem Hausbrande. Āst. Ca. 9, 2.
 धमिधायक Adj. kommend zu (Acc.) Kas. S. 44, 3.
 धमिद्रुधाय n. Errettung. MBu. 11, 6, 3.
 धमिधायाम् 4) lies 223, 26.
 धमिधायि, ऽतन Visāmi. Reaf. 5, 16.
 धमनिध्वम् Adj. destrü. R. 2, 48, 1.
 धमिध्वनिध्वित Adj. von Menschen nicht be-
 rocht. — Amoch. MBu. 3, 64, 125.
 धमिकोशधिका f. °कोशधायिसाल m. und °कोशध्वत्सि f. Titel von Commentaren zu AK. Oxy. Cat. 1.
 धमिरात्र m. N. pr. eines Prākṛit-Dichters. HLa. 7.

धमिसेप m. und धमरूक Titel zweier Werke. Oxy. Cat. 1.
 धमरूकरहित Adj. nicht von einer Sandide um-
 geben. Goss. 4, 7, 3.
 धमत् m. N. pr. eines Prākṛit-Dichters. HLa. 43.
 धमन्तरंगियो f. Titel eines Werkes. Oxy. Cat. 1.
 धमन्तरातो Adj. (f. धाम्) mit unzerpünglichem
 Lende. Āst. Ca. 6, 7, 3.
 धमन्विन्द m. ein best. Samādhi. Kīānp. 51, 23.
 धमन्विन्दुस्त्वदपनिध्व f. Titel einer Upani-
 shad. Oxy. Cat. 1.
 धम्वरूप 4) R. 3, 3, 6.
 धम्वान्तम् m. Titel eines Werkes. Oxy. Cat. 1.
 धमिपय Adj. = धमिपय 1) Kas. S. 39, 4.
 धमनपयानिधामित n. Titel eines Werkes. Oxy. Cat. 1.
 धमिध्वत् Adj. erstbef. Tarr. Āa. 6, 5, 2.
 धमिधायिर् Nom. ag. nicht lösend. — verbend
 Kūāas. 1, 32.
 धमिध्वि Adj. von Scheitern getrennt (Yanbo)
 Kity. Goss. 44, 4 = Mā. Goss. 2, 17.
 धमिधायाम्हरूपम् n. Titel eines Werkes. Oxy. Cat. 1.
 धमिधायन Adj. von Etwas/etw sich nährend. Haav. 6164.
 धमत् Adj. stäubel, rein (Gewand) R. ed. Bonh. 3, 72, 4.
 धमिध्वत् Adj. such stäubel. Haav. Pa. 3, 62.
 धमि 2) f. N. pr. einer Göttin. Goss. 4, 4, 26.
 1. धमि 1) lies (* m.). Bīdhic so v. n. Matter. Haav. 7012 nach Nāas.
 धमिध्वि Adj. nicht aufgeblasen. — /stend. Cc. 17, 31.
 धमि 1) Nom. abstr. ऽता f. Āst. Ca. 15, 14, 13.
 धमि such gesund. J. A. S. Beng. 48, 12.
 धमिधायिकारुपमत्रैरि f. und धमिधायिदिभि f. Ti-
 tel zweier Werke. Oxy. Cat. 1.
 धमिद्रु Adj. unbekannt, unverständlich.
 धमिद्रुत्त्व n. Adj. noch keine Wurzeln geschlagen
 habend. Nom. abstr. ऽत n. Spr. 90.
 धमिध्वित्त्व Adj. wo keine besonderen Formen be-
 stehen. Kīānp. 18, 18.
 धमिध्वि Adj. kein Gefallen erweckend. Matr. S. 1, 4, 13.
 धमिध्वि Adj. (f. धाम्) unbekannt.
 धमिध्व m. kein Zorn. MBu. 18, 18, 26.
 धमिध्व Adj. nicht zum Zorn geneigt.
 धमिध्व Adj. von der Calotropis gigantea. Āst. Ca. 15, 5, 11.
 धमिध्वत्त्व m. der zur Aufnahme eines Ringels

bestimmte Ring. Cī. Līka 2, 41.
 धमिध्वत्त्व ऽति einen Ring bilden. Haav. Pa. 13, 26.
 धमिध्वानपवित n. Titel eines Werkes. Oxy. Cat. 1.
 धमि 3) Bīdhic. Cī. Līka 1, 277.
 धमिध्वान n. Titel eines Werkes. Oxy. Cat. 1.
 धमिध्वान n. Dürftigkeit, Armut. Raas. 5, 31.
 धमिध्वित्त्वम् Adj. sich um Geld vergebend
 M. 8, 141.
 धमिध्वान f. Verrichtung eines Geschäfte. Āc. Goss. 3, 7, 3.
 धमिध्व Adj. nach Geld begierig. Baia. P. 11, 8, 21.
 धमिध्विका f. und धमिध्वान n. Titel zweier
 Werke. Oxy. Cat. 1.
 धमिध्वान n. in Geldangelegenheiten an den Tag
 gelegt. Hāra. Pañk. ed. orn. 38, 22.
 धमिध्वम् Adj. einen Zweck sich vorstellend. Goss. 4, 5, 4.
 धमिध्विक Adj. einen heißen Karthi ulogend
 Soç. 2, 86, 10.
 धमिध्विकारुपम् Adj. einen heißen Öhring tragend.
 MBu. 13, 14, 390.
 धमिध्विकारुप m. eine best. Stellung. Vis. 64, 3.
 धमिध्व Adj. auch zerbrochen. Pañk. 217, 21.
 धमिध्वित्त्व Adj. auch geordnet. Haav. Pa. 1, 21.
 धमिध्व m. N. pr. eines Prākṛit-Dichters. HLa. 26.
 धमिध्व. Loc. von/aus. Wags. Āst. Ca. 15, 13, 9.
 धमिध्व, lies Adj. f. Pl. Arter zu Herren. Abend.
 धमिध्वika f. N. pr. einer buddh. Nonne. Duçk. (1925) 2, 121, 18.
 धमिध्व Adj. Bīze verbindend. MBu. 1, 112, 12.
 धमिध्वित्त्व mit Loc. Haav. Pa. 1, 126.
 धमिध्व 4) ein best. Samādhi. Kīānp. 51, 13.
 धमिध्विकारुप m. °कारुध्व m. °कारुध्व
 n. und °कारुध्व n. Titel von Werken. Oxy. Cat. 1.
 धमिध्वित्त्व Adj. nicht übertretend (einen Befehl).
 Raas. 9, 9.
 धमिध्वित्त्व n. Titel eines Werkes. Oxy. Cat. 1.
 धमिध्व m. N. pr. eines Prākṛit-Dichters. HLa. 107.
 धमिध्व m. neben धमिध्वत् (धमिध्व) Kity. 5, 12, 1.
 धमिध्वित्त्व Adj. fest von Boplerde. Goss. 77.
 धमिध्व Adj. Anger, mager. MBu. 2, 133, 9. Nom.
 abstr. ऽत n. Sup. 1, 125, 17.
 धमिध्वित्त्व m. Instr. mit geringer Milke.
 धमिध्वित्त्व Adj. nicht lange lebend. Haav. 9230.
 धमिध्वित्त्व Adj. von geringer Einigkeit.
 धमिध्वित्त्व Adj. wenig Fingergelting, unglücklich.
 धमिध्वित्त्व Adj. dem Zorn lebend, gesund.
 Nom. abstr. ऽता f. Kīānp. 18, 6, 89, 12.

सर्वावाध Adj. dass. Nom. abstr. °ता f. Kinshp. 99, 12.
 सर्वाधीश m. Ferringerung *Daivya*, 9, 39, 32, 31.
 शर्वकुण्डम् °कुण्डल ° Adj. (f. घा) eingehüllt in Haarbüsch. 147, 15.
 शर्वकुण्डल n. *Tadul* Nr. 1, 1.
 शर्वकर्मिन् *Hem.* Pa. 2, 11.
 शर्वान्तःशिरसात् Ind. St. 12, 318 fehlerhaft für शर्वान्तः.
 शर्वगम् ober m. Pl. N. pr. eines Volkes.
 शर्वगतोत्तरम् Abl. Inf. zu गम् mit श्व TS. 2, 3, 8, 4.
 *शर्वगतोत्तरम् *Hem.* Pa. 2, 11.
 शर्वप 1) Adj. küssend, so v. a. unmittelbar berührend *Āsāv.* Ça. 2, 13, 16. — 2) m. = शर्वसाया ebend. 15, 11, 14.
 शर्वप्रायास n. das Berethenlassen *Āsāv.* Ça. 11, 2, 3.
 शर्ववेदः कालनिश्चिन्नि *वेदः कालनिश्चिन्नि* f. °देवकतामाला f., °देवकतालोचि m., °देवकतावाम m. und °देवकतामाम् Titel von Werken *Ory.* Cat. 1.
 शर्ववायुं n. Mittel zur Bekämpfung einer Krankheit *Āsāv.* 3, 6.
 शर्ववल्गुन, lies das *Bolusstein*.
 शर्वद्वयम् m. N. pr. eines Präkrit-Dichters *Hiss.* 37.
 शर्वद्वीप m. eine Art *Flag* *Mh.* 8, 41, 36, 38.
 शर्वभूमि °क न. Titel einer Upanishad.
 शर्वन् 1) m. *Antar* *Ças.* 45, 93. — 2) f. f. N. pr. eines Flusses *Hariv.* 2, 109, 31.
 शर्वनिमुकुमाल m. N. pr. eines Mannes *Hem.* Pa. 11, 134. Vgl. शर्वनी ° (Nachtr.).
 शर्वबोधनीय, lies zu rügen, zu tadeln.
 शर्वबोधान् n. *Reibungsmittel* *Kāśā.* 6, 12.
 शर्वबोध °क्रेड, °प्रम्य °, °टिप्यां f. und °शोभेष्वां m. Titel von Werken *Ory.* Cat. 1.
 शर्वरत्नम् *vevāgata* *Mantra.* (K.) 118, 1. 234, 3. 21. 246, 4.
 शर्वर्षा °किलो f. Titel von Werken *Ory.* Cat. 1.
 शर्वर्षिण्यस् Adj. (f. °र्षी) nicht nach Regen ansehend (Himmel) *Kṛty.* 25, 10.
 शर्वरामम् n. das *Grüsten* *Jmds* *Hem.* Pa. 8, 11.
 शर्वनीकितलत्नी f. N. pr. einer *Kimnara*-Jungfrau *Kinshp.* 6, 3.
 शर्वनेटो न. eine Art *Flag*.
 शर्वनेत्र, lies in *Gesellschaft* (von Männern) gerathen.
 शर्वन्यायनिका °न्त्यापिनो f. die *Zauberkunst* (Nischā) der *Einäschierung* *Hem.* Pa. 3, 173. 182. 184. 186.
 शर्वप Adj. mit der Spitze abgetrennt *Āsāv.* Ça. 2, 9, 6.
 शर्वकलिषत् Adj. keinem Zweckf. unterliegend

Sarva, 146, 6.
 शर्विकुण्डल Adj. nicht sagehalten (Naso) *Hem.* Pa. 8, 30.
 शर्विकृत 2) *Gatr.* 1, 18 so v. a. ungeführt.
 शर्विकृष्टत्न Adj. nicht gestirbt, — in *Unordnung* gebracht *Min.* P. 16, 74.
 शर्विकलित Adj. unvorsichtig *Bau.* P. 5, 1, 37.
 शर्विकेन्द्रम् Adj. sich nicht rührend, unbeweglich *Mh.* 13, 40, 58.
 शर्वितान्त Adj. wenn man keine *Ähnung* gehabt hat.
 शर्वितुष Adj. nicht satt, unbefriedigt; die *Ergänzung* im Gen. oder Loc. °काम Adj. dessen *Wünsche* unbefriedigt sind.
 शर्वित्रस्त Adj. unerschrocken.
 शर्विदित, °ने पित्रोः ohne *Wissen* der Eltern, °ने पित्रोः n. *W. der Vater*, °ने (Adv.) तथा o. sein *W.*
 शर्विदिप्य Adj. keine *Feinde* habend *Ças.* 62.
 शर्विदिपासित Adj. nicht verfehlt, gelungen *Mh.* 12, 89, 11.
 शर्विदय्य auch nicht vollkommen zu *Nichte* geworden *Bau.* P. 1, 6, 12.
 शर्विप्रस्त Adj. unbetreten.
 शर्विमाद्य्य Adj. nicht unternehmbar, — unerkennbar, — *erkenntlich*, — *fassbar*.
 शर्विकुण्डोपनिषद् f. Titel einer *Upanishad* *Ory.* Cat. 1.
 शर्विराम m. N. pr. eines Präkrit-Dichters *Hiss.* 123.
 शर्वी *Hem.* Pa. 7, 23.
 शर्वीचिमिशोषण m. ein *best. Samādhi* *Kinshp.* 31, 31. 93, 3. 94, 3.
 शर्वयतिपञ्चम् Absol. ohne zu *verzeichnen* *Āsāv.* Ça. 15, 8, 10.
 शर्वयतिप्ये *Kar.* 8. 2, 11.
 शर्वयत् Adj. nicht weit *entfernt* von, in der Nähe von (Abl.) *ansiehend* *Āsāv.* Ça. 2, 13, 1.
 शर्वयनिचरित Adj. wegen nicht *geföhlt* werden ist *Comm.* zu TS. *Pañt.* 2, 25.
 शर्वयावकविषयतान्त्रयसम्पत् n. Titel eines *Werkes* *Ory.* Cat. 1.
 शर्वयत् ohne *Scharten* (Schwert) *Mh.* 4, 5, 1.
 शर्व्यासिकृत् Adj. der *keine Cerimonie* zur *Verkündigung* über Folgen *verbrucht* hat *Āsāv.* Ça. 13. 21, 12.
 शर्व्यासविदम् Adj. *ungelehrt* *Hariv.* 11159.
 शर्वीचिकाय्प Adj. über *80 Jahre* alt *Mh.* 7, 128, 7. 128, 70, v. 1.
 शर्वीचिपयश्च Adj. 85jährig *Mh.* 7, 128, 73. Nach *Nilak.* 400jährig.

शर्वीकपी m. N. pr. eines *Sohnes* des *Bindu*-*śra* *Hem.* Pa. 9, 14.
 शर्वीको Adv. mit *करु* von *Emmer* *befreien* und zugleich zu einem *Açoka*-*Baum* machen *Z.* d. d. m. G. 27, 11.
 शर्वीकुण्डम् n. *Pferdesteile* *TS.* 7, 2, 40, 3.
 *शर्वीकुण्ड n. *Pferdestall*.
 शर्वयत्तान्तरामेयम् Adj. (f. °) aus *Reitern*, *Fesseln* und *Handen* bestehend *Kāśā.* 27, 150.
 शर्वयत्तया n. Titel eines *Werkes* *Ory.* Cat. 1.
 शर्वीय 2) oder *Pferdesteuer*.
 शर्वक 4) *Bez.* des *Rgveda* *Ory.* Cat. 1. °त्रयम्-*मान्क*, °भाय n. und °वर्षप्रथम m. Titel von *Werken* ebend.
 शर्वयत्न Adj. mit *aacht* *Ochsen* bespannt *Mh.* 8. 30, 30.
 शर्वयद् 2) auch Titel eines *Gedichtes* *Ory.* Cat. 1.
 शर्वयद् auch aus 8 *Worten* bestehend *Comm.* zu *Milvā.* ed. *Bomb.* S. 8 und *Notes* S. 4.
 शर्वयत्नलिका f. *शर्वयत्नलिका* m., *शर्वयत्नलिका* m., *शर्वयत्नलिका* m. und *शर्वयत्नलिका* m. Titel von *Werken* *Ory.* Cat. 1.
 शर्वयत्नवन् Adj. acht (schlingenförmig) *Reiter* (d. i. *lange Körpertheile*) habend *R.* 5, 32, 14.
 शर्वयत्नलो f., *शर्वयत्नलो* f., *शर्वयत्नलो* m., *शर्वयत्नलो* m., *शर्वयत्नलो* f., °कृत्यमस्तित्वा f. und °कृत्यमस्तित्वा m. Titel von *Werken* *Ory.* Cat. 1.
 *शर्वयद् 2) auch Adj. acht *Spitzen* habend *AV.* *Pañt.*
 शर्वयत्तान्तरामाय n. Titel eines *Werkes* *Ory.* Cat. 1.
 शर्वयद् 2) eine *Strophe* oder *Lied* von 19 *Versen* *AV.* 15, 22, 15.
 शर्वयत्तवद् m., °द्वयाम्नि f., °स्मृतिनाम् und °द्वयार्थवद् m. Titel von *Werken* *Ory.* Cat. 1.
 शर्विक Adj. die *Länge* von *Ächten* habend *Ças.* 1, 1, 9.
 शर्वयत्तान्तरादिद्वयानिचयणा m., °द्वयस्वतन्त्रा-*न्त्य* n., °स्वतन्त्रा m. und °द्वयानिचयद् f. Titel von *Werken* *Ory.* Cat. 1.
 2. शर्व् mit *घटिनि* darüber *verfen* *Kar.* S. 32, 1.
 शर्वयत् 4) nicht *gesehlossen*. °कवट Adj. R. 2. 74, 1.
 शर्वयत्तान् Adj. nicht *zusammenbrechend* *Kar.* S. 44, 9.
 शर्वयत्तान् f. das *Nicktragen* in (im *Comp.* vorangehend) *Ças.* 4.
 शर्वयत्तान्तरामेय Adj. wenn man nicht *streben* soll.
 शर्वयत्तित्वा Adj. 1) nicht *geronnen*. — 2) *unge-*
schmolzen.
 शर्वयत्न Adj. nicht *begleitet* *Mh.* 14, 46, 15.

धर्मगत १) nicht zusammenstehend. *मुषी R. 6, 23, 11.*
 धर्मपथस् Adj. sich nicht entfernend von [ABL].
 धर्मगत Adj. nicht erstanden, — zum Vorschein gekommen Spr. 2133.
 धर्मदान n. Einigkeit, Zueintracht mit [Instr.] TS. 5, 3, 4, 1.
 धर्मतरु Adv. langsam, gründlich *Bau. P. 4, 3, 2.*
 धर्मदूष m. N. pr. eines Prākṛit-Dichters *Hila 38.*
 धर्मदण्ड auch Unrechtigkeit *B. 2, 35, 2; vgl. ed. Rom.*
 धर्मनामि Adj. nicht verwandt *Kar. S. 2, 5.*
 धर्मना Adj. nicht kämpfend, friedfertig *Conn. 30.*
 धर्मपति (Nacht); auch das Miasling M. 12, 36.
 धर्मप्रेयसि Adj. unangefordert *Āst. Ça. 12, 1, 6.*
 धर्मोपपन्न n. Titel eines Werkes *Opp. Cat. 1.*
 धर्मनिन्दस् auch nicht untereinander mangelnd *Tb. 3, 7, 5, 6.*
 धर्मवेगिष्वा Adj. nicht Allen zugänglich, für Andre verschlossen *AK. 3, 4, 48, 69.*
 धर्मधाराधाम्य m. Titel eines Werkes *Opp. Cat. 1.*
 धर्मधारा f. Handhabung des Schwertes, *Fechtmeister MBu. 1, 132, 23.*
 धर्मियर् m. N. pr. eines Mannes *Riev. 7, 1002.*
 धर्मन्यु in *Bau. P.* nach dem Comm. = धर्मन्यु.
 धर्मनसंघट्टय m. ein best. *Samādhi Kīnaṅp. 32, 7.*
 धर्मरन्दा f. N. pr. einer Kīmaṅara-Jungfrau *Kīnaṅp. 6, 21.*
 धर्मरत्न Adj. nicht wankend; m. Bez. eines best. *Feuers Pis. Gṇa. 2, 6, 10.*
 2. धर्मरत्न Adj. (f. धर्म) auch ohne Pfleger *Rasa. 1, 41.*
 धर्मवन्धु Adj. nicht streuend *Āst. Ça. 8, 14, 1.*
 धर्मव्यकृतिरत्न, so zu lesen.
 धर्मवपुस् n. Unbegrenztheit in Gernahmepfunde.
 1. धर्म 2) *B. Rasa. 16, 15. Kāppa. 70, 9.*
 धर्मवृष् Adj. gestaltlos.
 धर्मवाद्यायस् Adj. dem Studium der Veda nicht obliegend *MBu. 13, 94, 17.*
 धर्मव्यधिक, f. *dhā Kīnaṅp. 45, 16.*
 धर्मद्वय n. *Mittig Śāstra. 3, 22.*
 धर्मव्यसंक्रन्दन n. Titel eines Werkes *Opp. Cat. 1.*
 धर्मस्वियाम n. Sp. Tag und Nacht.
 धर्मस्वयंभारिता f. und धर्मोप Titel zweier Werke *Opp. Cat. 1.*
 *धर्मार्थमात्रिका, *lies eine best. Pfanne Rīāx. 8, 65.*
 *धर्मार्थ m. *Prōdāraṭin.*
 *धर्मार्कर m. ein best. *Samādhi Kīnaṅp. 51, 9, 92, 20.*
 धार्मात्मिकात्तरिम् Adv. *Niz zum Ufer der Kāji- li. Theil.*

kā Riev. 4, 115.
 धार्मात्मिका f. N. pr. einer Kīmaṅara-Jungfrau *Kīnaṅp. 5, 24.*
 धार्मात्मिय n. und *कारप m. Titel von Werken *Opp. Cat. 1.*
 धार्मात्मात्ता f. N. pr. einer Kīmaṅara-Jungfrau *Kīnaṅp. 6, 9.*
 धार्मात्मिकात्पादात् m. Titel eines Werkes *Opp. Cat. 1.*
 *धाकियव्यापयत n. *Niddānta Lalit. 295, 16.*
 *धाकियम् m. und *धाकृष्ṭ n. Nom. abstr. von धाकृष्ṭ gṇaḥ दृष्ṭि in der Kāc.
 धाकृष्ṭ Adj. dessen Buches geschmeimt ist *Tattv. Ā. 4, 4, 1.*
 धाकृष्ṭ n. 1.) Gebrüll. — 2.) klägliches Geschrei.
 धाकृष्ṭिगिरि m. = धार्मिदिवर्तव *Dacca. (1925) 2, 73, 0.*
 धाकृष्ṭ n. *Janies Geschr. Scṛ. 1, 108, 17.*
 धाकृष्ṭ auch der *Jud. Etana entsteht J. A. S. Beug. 47, 406, 18.*
 धाकृष्ṭि n. *Gebirgsname R. 4, 35, 2. 37, 12.*
 धाकृष्ṭिगिरि m. Titel eines Werkes *Opp. Cat. 1.*
 धार्मप्रमाणता f. N. pr. einer Gandharva-Jungfrau *Kīnaṅp. 8, 10.*
 धार्मप्रमाण n. und धार्मप्रसारम् n. Titel zweier Werke *Opp. Cat. 1.*
 धार्मि १) a) Bez. einer Form des विमर्ष *Kāraṅ. 6, 11. — 4) A) Titel eines Werkes Opp. Cat. 1.*
 धार्म्याप्यधिक, f. *dhā Gov. B. 1, 2, 21.*
 धार्म्याधाम्य n. Titel eines Werkes *Opp. Cat. 1.*
 धार्म्याप्यौ f. Pl. bestimmte dämonische Wesen *Ind. St. 15, 144.*
 धार्म्यन् Adv. so lange der Mond bestehen wird *Ind. St. 15, 317.*
 धार्म्यन्तिसिन्धुमकालम् Adv. so lange Mond, Sonne und Erde bestehen werden *J. A. S. Beug. 47, 406, 12.*
 धार्मारकाप, धार्मारक्ष n., धार्मार्या m., धार्मार्यनोत् n., धार्मार्यप्रसा f., धार्मार्यपथम् f., धार्मार्यप्रयत्ति f., धार्मार्यप्रदान f., धार्मार्यप्रद्वल n., धार्मार्यप्रद्वलन f. und धार्मार्यप्रद्वलन f. Titel von Werken *Opp. Cat. 1.*
 धार्म्यद्वौ f. *Āst. Ça. 1, 5, 5.* Bez. der Worte धर्मो मेयम् n. z. u. *dhā* धर्म: धाम् *Tb. 3, 7, 4, 3. 10.*
 धार्मिगोभिन् Adj. im Wettkampf stich aussehend *MBu. 1, 108, 13.*
 धार्म्यम् *Tb. 3, 7, 3, 6* fehlerhaft für धर्म्यम्.
 धार्म्यन्युर्या m. und धार्म्यन्युस्त्व m. Titel von

Werken *Opp. Cat. 1.*
 *धार्म्यश्च Adj. (f. *dhā*) früher rath gewesen.
 धार्म्यकालि Adj. im Ei eingeschlossen *Bau. P. 2, 1, 22.*
 धार्म्यपिठि m. N. pr. eines Autors *Opp. Cat. 1.*
 धाम् (1. धा) → धाम् Adv. mit Anfügung von *and* zuvor aus folgendem Grande *Manū. (K.) 12, 27. 81, 2. 93, 16. 96, 20. 176, 6.*
 धार्म्यात्रिक (Nacht); *lies धार्मियात्र.*
 *धार्मिधु Adv. *lies nach Sonnenerstarrung Bauṅ. 4, 11.*
 धार्म्यगतोद्देश m. Titel eines Werkes *Opp. Cat. 1.*
 1. धार्म्यगत auch des eigene Lehrbuch *Gṇa. 2, 91.*
 धार्म्यगतप्रतिनिदिध्वम् m., धार्म्यप्रकाशिकावि- र्थम् n. und धार्म्यप्रिया f. Titel von Werken *Opp. Cat. 1.*
 धार्म्यभवयण Adj. *Beiw. Nārāja's Haar. 8819. 12008.*
 धार्म्यविद्यालाम m. Titel eines Werkes *Opp. Cat. 1.*
 धार्म्यवित्वायण Adj. *Beiw. Nārāja's Haar. 12003.*
 धार्म्यवर्ण m. und *धुमि f. Titel von Werken *Opp. Cat. 1.*
 धार्म्यवित्वायण Adj. *des eigenen Geschlechtes, eines Griechen Pāṭar. 63, 24.*
 धार्म्योलाम m., धार्म्यवित्ता f., धार्म्यवित्ता f., धार्म्यवित्ताप n. und धार्म्यवित्तापन n. Titel von Werken *Opp. Cat. 1.*
 धार्म्यवित्तापि Adj. der Sonne Licht habend *Çar. B. 14, 7, 22.*
 धार्म्यस्तेज n. Titel eines Stotra *Opp. Cat. 1.*
 धार्म्यत्ता f. das Verlangen so nahen *Hx. Pa. 1, 85.*
 धार्म्यत्रप्रस्ता f. m. Titel eines Werkes *Opp. Cat. 1.*
 धार्म्यवार् m. N. pr. eines Prākṛit-Dichters *Hila 85.*
 धार्म्यविमर्षोद्धार m. Titel eines Werkes *Opp. Cat. 1.*
 धार्म्यकान् m. eine best. *sūdhāṭi Handlung Çāṭra 2, 12.*
 धार्म्या n., *पञ्चक m. und *पञ्चकप्रयोग m. Titel von Werken *Opp. Cat. 1.*
 धार्म्यार्थ n. *Feigheit Daitro. 10, 18. Vgl. धार्म्यार्थ.*
 धार्म्यमिषि m., धार्म्यतापडवर्ण m., धार्म्य- तारत्नम्पण्डन n., धार्म्यतिलक m., धार्म्यन्तो- वधि m., धार्म्यद्वार्य, धार्म्यवधोप n., धार्म्य- द्विलाम m., धार्म्यमार्गस्त्व m., धार्म्यमार्गता- र्त्नपण्डन n. und धार्म्यमित (7) Titel von Werken *Opp. Cat. 1.*

धनुषादिक् (auch धनु०) Adj. über धनुष (1) handend Mix. Ça. 8 in dem Unterschr.
 धनुषान्व० 1) ऽन्व० Compar. Kitv. 27,8.
 धनुषायुक्तिक Adj. (f. $\frac{1}{2}$) zum Nachpter gehörig Mix. Ça. 1,3, 8,6.
 धानसत् (Nachtr.), धनसत् Mix. Ça.
 धानदेशीय m., धानसत्प्रभाग m., ऽस्तम्भम m., ऽस्तम्भप्रयोग m., ऽस्तम्भप्रयोग m., ऽस्तम्भपीठ m., ऽस्तम्भसामान्यप्रमाण m., ऽस्तम्भमूत्र m., ऽस्तम्भमृति f. u. ऽस्तम्भधारमूत्र n. Titel von Werken Opp. Cat. 1.
 धानसम्भ and ऽस्तम्भोप = ऽस्तम्भ and ऽस्तम्भोप Business, Intr. to ĀpAST. Transl. XXXIII.
 धानशिवलिता f. Titel eines Werkes Opp. Cat. 1.
 धानेपुम् Adj. = उपेत्य Kar. S. 8,3.
 धानेपुम् Adj. zuverlässig (Person) MBa. 3,133,18.
 धानेपुम्परीत्र n. Titel eines Werkes Opp. Cat. 1.
 धानेप्ये m. Pl. and धानेप्येसै n. Nom. abstr. = धानेप्य and $\frac{1}{2}$ Kar. S. 47,7.
 धानुत् auch ein Sprung gegen Jmd Ain. = auf Jmd.
 धानोभिगमिक् Adj. 1) wobl Sachkenntnis an den Top gelangt wird, schloß, raffiniert Hm. Pa. 3,126. — 2) sei Sachkenntnis zu Werks gehend ebend. 6,122.
 धानिष्य m., lies ein Vorbrechen, durch welches man धानिषति wirft.
 धानोरे 3) a) Hm. Pa. 7,126.
 धानोग m. Titel eines Werkes Opp. Cat. 1.
 धान्म् MATR. S. 1,4,1. (Kitv. 5,3. 32,3).
 3. धान् Aër. ja (Bojhang). धानिति Hm. Pa. 3. 92. 95.
 धानिकामिन् Adj. etwa dessen Inneres noch mund ist (Obj) SvEc. 1,38,8.
 धानपेय (Nachtr.), lies m. Pl. roh (ungekört) zerstampfte Körner. Auch ĀpAST. Ça. 8,5,40.
 धानुक् etwa Rüstung Hm. Pa. 1,10. 8,367.
 धानायक्रियार्थत्वादिमूत्रविचार० m. and धानायधु० n. Titel von Werken Opp. Cat. 1.
 धानयति auch Nachkomme, Sohn DaçA. (1928) 2, 143,14.
 धारणान्दर्श n. = धारणानुप्य ebend. 2,76,15. 18.
 धारणानु० Adj. länger Leben verleitend ĀpAST. Ça. 8,51,1.
 धारहित n. Gerisuk DaçA. (1928) 2,136,18.
 धारणकर्मप्रकार०, धारणकर्मणाय m., धारणकर्मनिवृ० f., धारणकर्मणय m., धारणकर्मप्रस्तनिवा (lies = प्रस्तानिका) f., धारणयणिता f., धारणकर्मनिवृ० f., धारणकर्मणय m. and धारणयणिता f. Titel von Werken Opp. Cat. 1.

धारुड m. ein Aër. Samādhi Kiānp. 52,3.
 धारुडान्तक n. Titel eines Werkes Opp. Cat. 1.
 धारुणिक m. eine best. Regelung MBa. 13,163,22.
 धारुणिय m. das Naswerden Duāiv. 26,16.
 धारुण्योत् f. N. pr. einer Frau DaçA. (1928) 2,74, 11. 12.
 धारुवदि Adj. eelmäßig ebend. 2,111,8.
 धारुवयम् m. N. pr. eines Mannes Hm. Pa. 1. 338.
 धारुवद्रात्री f., धारुवद्राहाण्ट f., धारुवैत्वर्गदिग्धावनम् n. (MBa.) and धारुवन्द्वास्तीत्र n. Titel von Werken Opp. Cat. 1.
 धारुपि and $\frac{1}{2}$ n. Lectio Hm. Pa. 12,183. 186.
 धारुक m. oder का f. Pl. eine best. Art den Veda zu recitiren Hm. Pa. 1,519,7.
 धारुवी and $\frac{1}{2}$ मितो f. Titel von Werken Opp. Cat. 1.
 धारुवृक्क m. and धारुवृक्की f. religiöse Pflicht Hm. Pa. धारुवृक्कमूत्र n. Titel eines Gūma-Sōtra.
 धारुवृक्क m. ein abgeschnittenes Holzstück ĀpAST. Ça. 15,8,1.
 धारुविताना f. Veranstaltung Hm. Pa. 8,167.
 धारुवीर्यवमाला f., धारुवीर्यकाण्ड, धारुवीर्यचन्दिका f., धारुवीर्यद्वैपिका f., धारुवीर्यधि m., धारुवीर्यशान्त n., धारुवममानपर्वम् n. (MBa.), धारुवपर्वदि m., धारुवलावन्द्वायविकी f., धारुवलावन्वर्गम् n., धारुवलावन्वर्गप्रयोग m., धारुवलावन्वर्गप्रकाशित n., धारुवलावन्वर्गप्रमैस n., $\frac{1}{2}$ मूत्र n., धारुवलावन्मूत्र n., धारुवलावन्मत्तलायक m. and धारुवलावन्मृति f. Titel von Werken Opp. Cat. 1.
 धारुवमनी f. N. pr. einer Kāmarā-Jungfrau Kiānp. 6,16.
 धारुवमनीय Adj. verliert in (Loc.) DaçA. (1928) 2,92,3.
 धारुवमिवाह m. and धारुवमिवाहाय m. Titel von Werken Opp. Cat. 1.
 धारुवमकालिक Adj. der Zeit noch nahe bei einander legend P. 3,4,26, Sch.
 धारुवृकाण्ड Titel eines Werkes (MBa.) Opp. Cat. 1.
 धारुववयम् Adj. einen Busch Aehnd (Gefass) ĀpAST. Ça. 15,14,12.
 धारुवन्दुम् Absol. hüpfend.
 धारुवद्, Loc. in der Mōhe des Mundes ĀpAST. Ça. 15,13,3.
 धारुव्योभिन् Adj. im Kampf sich auszeichnend.
 धारुव्योभिन्प्रसाध m., $\frac{1}{2}$ मिथियान n. und धारुविकान्कार० Titel von Werken Opp. Cat. 1.
 धारुवद्वयिवृत् Nom. sg. Erstgebter. Nom. abstr. $\frac{1}{2}$ n. Çā. zu Bhaa. 2,3,12.

3. $\frac{1}{2}$ mit समुद्र, $\frac{1}{2}$ त्रैत 1) am Ende eines Comp. hervorstachend in ĀpAST. 1,1,11. — 2) in Besti aller guten Eigenschaften ĀpAST. 2,8,7. 17,5. 18,10. 20, 2. — Mit पत्न्या wanderndem Kar. S. 3,6. — Mit धारुवियार् herangelenk vorbei an (Acc.) ĀpAST. Ça. 15,17,8.
 श्रुतितन्या m. eine best. Todesart für Gūma im letzten Stadium Çāhka 1,381. 387. 390. 392.
 श्रुतरा m. and श्रुतयिता f. Titel von Werken Opp. Cat. 1.
 श्रुतिस्रम् m. Instr. auf solche Weise Russ. ed. Çāh. 7,39.
 श्रुतिप्रभिति Adj. ro anwendig.
 श्रुतिक्रमोपधामपर्यक m. and श्रुतिक्रमोपन Titel zweier Werke Opp. Cat. 1.
 श्रुतिक्रिणि Adj. Newglücken erzählend, klatschend Çāh. Gen. 4,12.
 श्रुतर 4) n. = श्रुतिक्रम Çāhka.
 श्रुतितन्या f. (f. त्रा) mit diesem Lohn verbunden Çāh. zu Hm. Ās. Ur. S. 72.
 1. श्रु. Cons. श्रुतिप angestündet, angefaßt Kāraa 6,11.
 श्रुतवारिण्य m. Stru zum Brennen (?) Z. d. d. m. G. 9,552.
 श्रुतवार्कियम् m. Sg. and Du. Kitv. Ça. 2,11. 6, 41. 8,2,31.
 श्रुतिपरिपाय m. and श्रुतिनेचरप्रसाद० m. Titel zweier Werke Opp. Cat. 1.
 श्रुतपु n. Luftpfeil, so v. a. Nāchtli Kī-
 saap. 81,5.
 श्रुतपुक्क Titel eines Werkes Opp. Cat. 1.
 श्रुतनयथो f. N. pr. einer Gandharva-Jungfrau Kiānp. 3,9.
 श्रुतयति m. ein best. Samādhi Kiānp. 94,3.
 श्रुतरा m. auch ein best. Romāvāra Kiānp. 85,16.
 श्रुतवी f. N. pr. einer Gandharva-Jungfrau Kiānp. 5,8.
 श्रुतयपरिभोग्य m. ein best. Samādhi Kiānp. 92,21.
 1. श्रु० mit उप Anstreben zu (Acc.) MATR. S. 1. 2,1. (Kitv. 3,8. Kar. S. 2,10. Mix. Ça. 1,8,2).
 श्रुतिशोप m. Titel eines Werkes Opp. Cat. 1.
 श्रुतिविद्य Adj. in die Kategorie der श्रुति gehörig ĀpAST. Ça. 7,28,1.
 श्रुतिविषय m. Titel eines Werkes Opp. Cat. 1.
 श्रुतयम् Adj. Mörder den Sinn gerichtend Aehnd ĀpAST. Ça. 3,16,3.
 3. श्रु० (Nom. $\frac{1}{2}$) soll nach Nīka. MBa. 13,17,107 in धारु enthalten sein.

इत् mit निरायन् durchsuchen, durchflutern Kl. aspp. 44, 1.

इच्छास्यनाम्य n. Titel eines Werkes Oxy. Cat. 1.

इष्ट Mbu. 7, 7, 118 fehlerhaft für ईश.

इष्टार्, eher वैष्टार् als ein Wort und als N. pr. eines Volkes zu fassen. इष्टार् wird übrigens auch als आश्टा gedeutet.

इष्टं 3) zu ईश्वर sgl. देवनामिका.

इत्याख्यलक्षण n. Titelseines Werkes Oxy. Cat. 1.

इष्टार् 4) d) N. pr. einer Frau Hus. Pa. 13, 182.

इष्टार्दामित n. N. pr. eines Autors. ० तीय n. Titel eines Werkes Oxy. Cat. 1.

इष्टार्मुखवद् m. Titel eines Werkes Oxy. Cat. 1.
उत्तापयि Adj. dem Inhalt nach schon ausgedrückt Comm. zu Bhas. 683.

उक्तार् Adj. dem Sinne nach schon ausgedrückt Viwaks. 2, 2, 11.

उत्त mit प्रति besprechen Ḍāstr. Ça. 2, 3, 3.

उत्तम्य m. ein best. Krankheitsleiden Hus. 1961.

उत्तमोयामसेवर्त् m. Titel eines Werkes Oxy. Cat. 1.

उत्तमम् Duak. (1023) 2, 125, 1.

उत्तमप्रत्नस्यस्यान n. Abstr. Abstr. Kiaspp. 16, 13.

उत्तमन्ना n. das Auszuschießen, Ausstoßen Viwaks. 10, 3.

उत्तोलो Adv. mit कर्त् in nach oben stehende Büscheln verwandeln Hus. Pa. 2, 135.

उत्तार्किक und ० कीर्त् f. Titel eines Werkes Oxy. Cat. 1.

उत्तारिस्तम्भ ist mit * zu versehen.

उत्तारिषु Adj. Arsenzusätzen —, zu reifen wachsend Mbu. 1, 80, 1.

उत्तमलो f. Titel eines Werkes Oxy. Cat. 1.

उत्तारिचिन्त्त n. das Aufspringen, Aufheben Riv. 8, 122 (वर्त्तचित्न्द्र.).

उत्तुदशालन n. Titel eines Werkes Oxy. Cat. 1.

उत्तुक्त m. Verunglückung Hus. Pa. 8, 105.

उत्तार्दिनिषाद् m. Titel eines Werkes Oxy. Cat. 1.
उत्तकन्वुदुष्पावम् Adj. von einer Menge aufgerichteter Lotosen gebildet Pa. 2, 23, 34.

उत्तारिचिन्त्त n. = उत्तारिचि. Pl. Riv. 6, 22.

उत्तार्दिचिन्त्त Adj. bestetlich Mbu. 7, 7, 3, 22.

उत्तकुष्ट n. das Aufsteigen.

उत्तनायय Adj. hoch gerückt (Vishv.) Bas. P. 4, 12, 21.

उत्तनपदिम् Adj. die höchste Stelle von (Gen.) Bildung, — derirdland Kav. S. 38, 2.

उत्तमभेकाचिन्द्रिका f., उत्तमार्गव्, उत्तमम्, f.,

उत्तमपर्विन्द n., उत्तमार्गव्यो n., उत्तमपर्विन्यो n. und उत्तमपर्विन्यो n. Titel von Werken Oxy. Cat. 1.

उत्तारिचिन्त्त Adj. eben geneigt Kav. S. 32, 3.

उत्तार्ची f. N. pr. einer Gandharra-Jungfrau Kl. aspp. 5, 14.

उत्तार्सीस्ता f., उत्तमार्सादिनी f. und उत्तमार्श्विका n. Titel von Werken Oxy. Cat. 1.

उत्तार्मार्कम् Nom. Ag. Adv. (Gen.) keine Antwort schuldig Mñdand Mbu. 2, 5, 5.

उत्तार्य in चन्द्रार्त.

l. उत्तार् 4) das Hinansteigen Hus. Pa. 12, 143.

उत्तित्त्त m. ein best. Insect Çt. 11, 8, 1, 279. Kav. Pa. 124.

उत्तामान n. das Erzucken (trans.) Duker. 0, 1, 5.

उत्तार्पणित् Adj. abgewandt Hus. Pa. 12, 143.

उत्तार्पत्त auch das Abgeschliffenerden Hus. Pa. 2, 141.

उत्तार्पात्त f. ०: übernatürlich. Math. Hus. Pa. 8, 52. Wohl fehlerhaft für वैतार्पात्त.

उत्तार्पुष्या f. das Aufsteigenmühen Hus. Pa. 12, 282.

उत्तार्त्र Adj. was nicht im Sötira steht Mānu. (N.) 12, 27.

उत्तार्त्तम् Adj. demanstreifend (Pflanzen) Riv. P. 3, 10, 13.

उत्तार्त्तम् n. das Wässern Çt. 11, 8, 1, 267.

उत्तार्क्त्याय n. eine mit Wasser zu verbleibende Handlung Ḍāstr. Ça. 15, 2, 2.

उत्तार्कानित f. Titel eines Werkes Oxy. Cat. 1.
उत्तार्कुल Gosu. 4, 3, 16 fehlerhaft für उत्तार्कुल.

उत्तार्कुल Adj. mit dem Büschel nach Norden gerichtet (Grün).

उत्तार्तान्त्त Absol. sich auf den Bauch schlagend Spr. 3994.

उत्तार्च auch Adj. ein Mütterliche befindlich Mbu. 3, 132, 11.

उत्तार्चिन्त्त 3) dem Kögika Hus. Pa. 6, 22.

उत्तार्दिन्त्त n. das Schwingen Comm. zu Kirt. Ça. 2, 3, 25.

उत्तार्दितावदित Adj. Anhangsgehungen (Sonne) Ḍāstr. Ça. 15, 35, 12.

उत्तार्दिन्त्त, पूरा सुपस्वदिने: Kav. S. 6, 3.

उत्तार्दिपत्त m. ein best. Vergehen Kav. Pa. 123.

उत्तार्पा n. das Erheben einer Waage, das Drehen m. W. 1164. 2, 215.

उत्तार्क्त n. das Durchstechen, Durchschlagen Comm. zu Kirt. Ça. 2, 7, 3.

उत्तार्च m. = उत्तार्च Riv. zu Jib. 2, 211.

उत्तार्च n. Gerüst, Getrie.

उत्तार्च n. ein best. Fehler der Aussprache.

उत्तार्चिन्त्त 3) 4) Titel eines Werkes Oxy. Cat. 1.

उत्तार्चिकोषण n. Urtara Mān. P. 11, 5.

उत्तार्चिन 3) Entführung, Manifestation. गुप्ता ० Kl. aspp. 24, 1, 6. ० ना f. das. 14, 7, 22. 18, 1, 24. 12. 48, 17.

उत्तार्चिकार्पात्तावद् m. und उत्तार्चिन्यवधान n. Titel von Werken Oxy. Cat. 1.

उत्तार्चिनिका f. Heimkehr von einer Reise Hus. Pa. 4, 10.

उत्तार्दिन्त्त Gos. Inf. zu वद्रे mit उद्रे Matr. S. 1, 4, 10.

उत्तार्त्तम् n. und उत्तार्त्तपिकितार्त्तम् Titel zweier Werke Oxy.

उत्तार्त्तौचिन्यो Adj. wo der Liebesgott oben steht Hus. Pa. 8, 146.

उत्तार्त्तम् m. 1) Frischth Ḍāstr. Ça. 15, 18, 12. — 2) Aussehen. नोतिप ० Adj. schwarz aussehend ebend. 6, 9, 1.

उत्तार्त्तम् f. m. des Heransteigen Riv. 1, 28, 3.

उत्तार्त्तज्ञाप Adj. etwa von Allen in Kenntnis zu setzen Mbu. 15, 59, 14.

उत्तार्त्तिका f. Zipfelchen im Halse Kav. Pa. 4, 7.

उत्तार्त्तम् ist m. Tba. 2, 8, 82, 5.

उत्तार्त्तम् ist eine Neuhengold Vān. Riv. S. 53, 24.

उत्तार्त्तम् Adj. etwa (Acc.) zu lehren beauftragend Einl. zu Gosu.

उत्तार्त्तिका f. Titel eines Gāna-Werkes Bhas. Rep. 1973—73. S. 10.

उत्तार्त्तम् n., ०देशवर्त्तम् n. und ०देशस्त्तम् m. Titelseines Werkes Oxy. Cat. 1.

उत्तार्त्तम् Absol. in die Nähe von (Loc.) bringend Ḍāstr. Ça. 12, 25, 1.

उत्तार्त्तम् 1) Titel eines Werkes Oxy. Cat. 1. ०निष्क m. degl. ebend.

उत्तार्त्तम् Adv. an der Öffnung Ḍāstr. Ça. 11, 3, 3.

उत्तार्त्तम् f. Ringinger Ḍāstr. Ça. 3, 1, 3.

उत्तार्त्तम् auch Entersatz Ḍāstr. Ça. 15, 9, 10.

उत्तार्त्तम् auch Entersatz ebend. 15, 9, 10. 10. Ḍāstr. Ça. 11, 2. 6. 2.

उत्तार्त्तम् 3) Berechnung. ०ती द्वा berechnen Hus. Pa. 3, 8, 1.

उत्तार्त्तम् ist m. ein späterer Zeitpunkt Ḍāstr. Ça. 15, 4, 12. 8, 5.

उत्तार्त्तम् (Nachtr.) bedeutet oben gezeichnet.

उत्तार्त्तम् ist m. Titel eines Werkes Oxy. Cat. 1.

उत्तार्त्तम् Adv. am Gebirge Viwaks. Hus.

Par. 2,166.

उपनिषद्ग्रन्थिपुत्र m. Titel eines Werkes Ovr. Cat. 1.
उपनिषद्ग्रंथि f. der Eintritt in den geistlichen Stand,
die Weisheit zimm Mitha Kīṣṇ. 90,24.

उपनिषद्ग्रन्थिपुत्र m. (Acc.) Kīṣṇ. 7,4.
उपाङ्गिर्गुणित f. उपाङ्गमसमर्पणं n., उपाङ्गि-
माडन n. und उपाङ्गिभारं m. Titel von Werken
Ovr. Cat. 1.
उपाङ्गवत्क Adj. als Beiw. Indrā's Âpast. Ç. 3,10,3.

उपाङ्गित f. MATR. S. 1,3,5 scheinbar Nom. acc. von
उपाङ्गि, aber wohl fehlerhaft für उपाङ्गि उपाङ्गि
+ उपाङ्गि.

उपाङ्गिमाराहृदय m. Titel eines Werkes Ovr. Cat. 1.
उपाङ्गिवत्क Adj. von zuersteltes Zeichen, von doppel-
ter Art Bala. P. 3,32,23.

उपाङ्गिम m. die Göttin U m. als künftiger Buddha
Kīṣṇ. 90,35.

उपाङ्गिम m. der weisse Schritt (Vishṇu's) MATR.
S. 1,3,3 (Kap. S. 3,1. Kīṣṇ. 4,2).

उपाङ्गिम m. Sg. Brust und Hals Sten. 1,208,5.
*उपाङ्गिम m. ein Fürst der Ulabha Kā. zu P.
5,3,116.

उपाङ्गिम n. Furchen, Streifen.
उपाङ्गिराज m. Titel eines Werkes Ovr. Cat. 1.
उपाङ्गिकाल m. ein best. Samādhi Kīṣṇ. 90,35.

उपाङ्गि (उपाङ्गि) f. gedr.
उपाङ्गिवाचिकं Adj. noch nicht zwei Jahre alt
M. S. 6,6.

उपाङ्गि mit कर्त्त auf sich nehmen, sich unterzie-
hen; mit Acc. Hen. Pa. 6,113.

उपाङ्गिभारत् Adj. wüsteneiweh Âpast. Ç. 2,9,2.
उपाङ्गिकम् m. ein Sprang nach oben. ०प्ये दृष्टे
नेन S. n. o. iten Karuṣ. 61,31.

उपाङ्गिपुत्राचार्यो n. und ०पुत्राङ्गिन m. Titel zweier
Werke Ovr. Cat. 1.

उपाङ्गिकल (Kap. S. 41,1) und उपाङ्गिकल (MATR.
S. 3,9,2) mit aufwärts gerichteten Spahn.

उपाङ्गिक Adj. mit aufwärts gerichteten Zueigen
Kap. S. 41,1.

उपाङ्गिक n. Seitenknochen Âpast. Ç. 4,3,17.
उपाङ्गिक ०गोर्ह MATR. S. 4,13,1.

1. उपाङ्गिकम् einzeln Âpast. Ç. 1,21,7. 4,13,19.
2. उपाङ्गिक 3) Titel eines Werkes Ovr. Cat. 1.

उपाङ्गिकम् n., ०वेदप्रकाशित्वं n., ०वेदप्रमाणं n.,
०वेदप्रयोगं n., ०वेदप्रतिशब्दं n., ०वेदप्रबलणं n.,
०वेदप्रियामं n., ०वेदप्रियमत्र. ०वेदप्रार्थकं n., ०
नुविद्यारं n., ०सुवृत्ति f. und ०सामिगोमन्त्राणि f.
Titel von Werken Ovr. Cat. 1.
सव्यं 2) Nom. absct. ०व्यास n. Kāṣṇ. 21,3.

सव्यो f. wehre Schönheit Âpast. Ç. 2,3,7.
सव्यमथरत् Adj. richtig stehend ebend. 2,3,13.

सव्यमन्त्रार्य m. Titel eines Werkes Ovr. Cat. 1.
सव्यं such = 2. सव्यि 2) Âpast. 2,5,17; 17) vgl.

Bullins, Intr. to Âpast. Transl. XIV.
सव्यि, Âpast. 2,5,17 hat der Text sein.

सव्योत्तम f. ein best. musikalisches Instrument Nī-
lak. zu Hariv. 2,89,64.

सव्यपुत्र m. Rindstall TB. 2,7,7,2.
सव्यभृत् m. N. pr. verschiedener Männer Hen.
Par. 1,379, 2,1.

सविमण्डलमकरंघ n. Titel eines Gāna-
Werkes Bullins, Rep. 1872—73, S. 10.

सव्यकर्मन् Adj. dasselbe Geschäft wie (Instr.) An-
band Daçar. (1923) 2,70,1.

*सव्यकृत् m. = सव्यकृत् 2) H. an. 2,87.
सव्यकृतवर्णित्वं Titel eines Werkes Ovr. Cat. 1.

सव्यवर्णित्वं Adj. (f. घा.)
सव्योत्तम Adj. (f. घा.) nur noch einer Seite hin
gerichtet TB. 3,7,8,0.

सव्यनिदिचिद् m. Titel eines Werkes Ovr. Cat. 1.
सव्यमन् Adj. einen Wagenlenker habend.

सव्यकृत् 1) ein aus einem oder zwei Versen beste-
hendes Lied AV. 13,23,23.

सव्यवर्णित्वमप्यन n. Titel eines Werkes Ovr.
Cat. 1.

सव्यकृत् m. eine Art Trommel MB. 5,91,21.
सव्यकृत्प्रतिशब्धिभिः m. und एकमाला f. Titel
zweier Werke Ovr. Cat. 1.

सव्यकृत् Adj. einen Zügel habend.
सव्यकृत् Adj. einen Stier habend AV. 5,16,1.

सव्यकृत्स्वभावं Adj. als Beiw. Vishṇu's, wenn
er sich nur als Vāsudeva manifestiert, MB. 12,
348,67.

सव्यकृत्स्ववद् m. Titel eines Werkes Ovr. Cat. 1.
सव्योषी f. N. pr. einer Nāga-Jungfrau Kī-
ṣṇ. 4,2.

सव्यकृत् Adj. (f. घा.) nur einen Speer habend, so
v. a. unverletzt, ungeschädigt.

सव्यकौट्याप्या f. Titel eines Werkes Ovr.
Cat. 1.

सव्यकर्त् Adj. (f. घा.) einschneidend Âpast. Ç. 15,3,7.
सव्यकामि Titel eines Werkes Ovr. Cat. 1.

सव्यक, lies eine Art Schale. Auch Âpast. Ç. 15,19,2.

सव्यकृत् 2) Adj. nur mit einem Kriemler versehen
Çikāṣ. Ç. 2,3,11.

सव्यकृत् 3) a) ०निषाट् m. und ०रुमाला f. Ti-
tel zweier Werke Ovr. Cat. 1.

सव्यकृत्प्रयोगं m. und ०रुमालाव्याख्या f. Titel
zweier Werke Ovr. Cat. 1.

सव्यकृत् ein Lied von elf Versen AV. 13,23,3.
सव्यकृत् 2) Adj. in sich Formen ercheinend
(Rudrā) Bala. P. 1,23,2.

सव्यकृत् 3) m. und ०रुमालाव्याख्या m. Ti-
tel von Werken Ovr. Cat. 1.

सव्यकृत् 4) m. und ०रुमालाव्याख्या m. Ti-
tel von Werken Ovr. Cat. 1.

सव्यकृत् 5) m. und ०रुमालाव्याख्या m. Ti-
tel von Werken Ovr. Cat. 1.

सव्यकृत् 6) m. und ०रुमालाव्याख्या m. Ti-
tel von Werken Ovr. Cat. 1.

सव्यकृत् 7) m. und ०रुमालाव्याख्या m. Ti-
tel von Werken Ovr. Cat. 1.

सव्यकृत् 8) m. und ०रुमालाव्याख्या m. Ti-
tel von Werken Ovr. Cat. 1.

सव्यकृत् 9) m. und ०रुमालाव्याख्या m. Ti-
tel von Werken Ovr. Cat. 1.

सव्यकृत् 10) m. und ०रुमालाव्याख्या m. Ti-
tel von Werken Ovr. Cat. 1.

सव्यकृत् 11) m. und ०रुमालाव्याख्या m. Ti-
tel von Werken Ovr. Cat. 1.

सव्यकृत् 12) m. und ०रुमालाव्याख्या m. Ti-
tel von Werken Ovr. Cat. 1.

सव्यकृत् 13) m. und ०रुमालाव्याख्या m. Ti-
tel von Werken Ovr. Cat. 1.

सव्यकृत् 14) m. und ०रुमालाव्याख्या m. Ti-
tel von Werken Ovr. Cat. 1.

सव्यकृत् 15) m. und ०रुमालाव्याख्या m. Ti-
tel von Werken Ovr. Cat. 1.

सव्यकृत् 16) m. und ०रुमालाव्याख्या m. Ti-
tel von Werken Ovr. Cat. 1.

सव्यकृत् 17) m. und ०रुमालाव्याख्या m. Ti-
tel von Werken Ovr. Cat. 1.

सव्यकृत् 18) m. und ०रुमालाव्याख्या m. Ti-
tel von Werken Ovr. Cat. 1.

सव्यकृत् 19) m. und ०रुमालाव्याख्या m. Ti-
tel von Werken Ovr. Cat. 1.

सव्यकृत् 20) m. und ०रुमालाव्याख्या m. Ti-
tel von Werken Ovr. Cat. 1.

सव्यकृत् 21) m. und ०रुमालाव्याख्या m. Ti-
tel von Werken Ovr. Cat. 1.

सव्यकृत् 22) m. und ०रुमालाव्याख्या m. Ti-
tel von Werken Ovr. Cat. 1.

सव्यकृत् 23) m. und ०रुमालाव्याख्या m. Ti-
tel von Werken Ovr. Cat. 1.

सव्यकृत् 24) m. und ०रुमालाव्याख्या m. Ti-
tel von Werken Ovr. Cat. 1.

काण्डम् m. N. pr. eines Autors. °भृगोय n. Titel seines Werkes Oxy. Cat. 1.
 काण्डेरं m. Amaranthus polygamoides Boissav. 1,283. Vgl. कौंडेर.
 काण्डियनिषद् f. काण्डियमन्त्र n. und काण्डियोपनिषद् f. Titel von Werken Oxy. Cat. 1.
 काननहोय m. N. pr. einer Inselstadt (Ch. Ika. 1,375).
 कान्त m. auch *Anas Conoro Gas.
 कासात्तिय n., °खण्डन n. und °खण्डनपाठन n. Titel von Werken Oxy. Cat. 1.
 कान्वशिर् m. Pl. N. pr. eines Volkes MBh. 13, 35,17. कान्व ° v. l.
 कामकलमन्त्र n. und कामदिग्धो f. Titel zweier Werke Oxy. Cat. 1.
 काममन्त्र m. N. pr. eines Kaufmanns Hex. Pa. 1,455.
 कामातीतय m. und कामामिकाष्टक n. Titel zweier Werke Oxy. Cat. 1.
 कायचिन्ता f. Nothdurft des Leibes Hex. Pa. 2,546.
 कायकवदाह m. und कायकान्त्याय m. Titel zweier Werke Oxy. Cat. 1.
 कायपितृ Z. 2 lies °पितृव्य.
 कारिकाद्वय m., कारिकात्रय n., कारिकावलि f., कारिकाष्टोपधा f., कार्तवीर्योपकावच n. und °कार्तवीर्योपकावचविधि m. Titel von Werken Oxy. Cat.
 *कार्मुक und *कार्मुत n. eine Art Honig Kic. zu P. 4,3,117. Vgl. गार्मुत.
 कार्ष्णि 1) vgl. कार्ष्णि oben.
 1. कालक m. auch *Bock Madhav. 123,30. v. l. केलक.
 कालकावर्णय m. N. pr. eines Gāina-Heiligen Z. 4. d. m. G. 34,317.
 कालकूट auch *Adj. von कालकूट 2) a) ḅ) gaga फलकारि in der Kic. zu P. 4,2,110.
 कालचक्र 4) auch Titel eines Werkes des Varāhamihira Oxy. Cat. 1.
 कालदीपिका f., कालनिर्णयशिला f., कालनिमित्तराम n. und कालप्रकाशिका f. Titel von Werken Oxy. Cat. 1.
 1.* कालचल, das Streichen zu streichen; vgl. MBh. 1,63,11.
 कालविधानवहति f. Titel eines Werkes Oxy. Cat. 1.
 कालवेप Dacca. (1923) 2,115,14.
 कालसा 2) c) N. pr. eines Prākṛit-Dichters Hila 25.
 कालसिंह m. doṅg. Hila 109.
 कालाविषय m. doṅg. Hila 68.
 कालाम्त्र n. und कालिलाम्त्र n. Titel zweier

Werke Oxy. Cat. 1.
 कालिम m. N. pr. eines Prākṛit-Dichters Hila 63.
 कालिदामचन्द्रिका f. und कालिदामनखावान् f. Titel zweier Werke Oxy. Cat. 1.
 कालिसिंह m. N. pr. eines Autors Oxy. Cat. 1.
 °रूप n. Titel seines Werkes ebend.
 कावेरिनाम्न्य n., कावेरिनाम्नी f., कावेर्यथा m., कावेर्यदीपिका f., कावेर्यशक n., कावेर्यप्रकाशिका f., कावेर्यलता n., कावेर्यमेषु m., कावेर्यदीपिका f. und कावेर्यदीपिकाकामधेयु f. Titel von Werken Oxy. Cat. 1.
 कान् मित् Comm. Anusūśāna Comm. zu Kīrt. ḅ. 2,6,11.
 काशीकारिका f., काशीदासप्रश्न m., काशीपर्यमना f., काव्यमरशिला f. und काव्यमन्त्र n. Titel von Werken Oxy. Cat. 1.
 किचियाम्त्र n. ein Weniges, Bīṣṇa Paśāy. 96,4. किरि 1) * = किरि 1) d) v. l. in der Kic. zu P. 4,2,3.
 *किरिकाष Adj. = किरिकाष ebend.
 किरिद Adj. Kap. S. 27,6 statt विक्रिद Matr. S. 2,9,9.
 किलियि Adj. fœcht, hart (Boden) Cit. im Comm. zu Gṛā. 4,7,8.
 किष्कार 3) f. घा N. pr. einer Zofe Ind. Str. 1,256.
 किष्कारशील n. Titel eines Werkes Oxy. Cat. 1.
 *कोकसक n. Kēschen Rājas. 18,68.
 कोर्तिर्य m. N. pr. eines Prākṛit-Dichters Hila 135.
 कोल 3) कोला मुरत उर्.प्र.वर्णनविधेय; Dacca. 2,65.
 *कुक्कुत Spreu (?) Ch. Ika. 2,71.
 कुक्कुलन n. und कुक्कुलोपाध्याय n. Titel zweier Werke Oxy. Cat. 1.
 कुण्डर्य m. N. pr. eines Mannes Comm. zu Arr. 4, 342.
 कुण्डनापाठस्तेमविधि m. Titel eines Werkes Oxy. Cat. 1.
 कुण्डासिन् 1) nach Harab. zu Gaur. auch der aus einem Kuṅḅa genannten Topf test; nach Naxap. zu Vāst. 45,31 auch der so viel test als ein Kuṅḅa fast.
 कुण्डिकावनिषद् f. Titel einer Upanishad Oxy. Cat. 1.
 कुण्डाप्रोपे n. eine Lage —, ein Zustand, wie wenn man einen Krug auf den Kopf stellt, Matr. S. 1,6,19.
 कुन्तकलाठन n. Titel eines Werkes Oxy. Cat. 1.
 कुन्तारिचक्र m. ein schlechter Lehrer Hex. Pa. 13,39.
 कुन्तुलवति f. Titel eines Werkes Oxy. Cat. 1.
 कुन्तलिका 3) N. pr. einer Zofe Ind. Str. 1,256.

कुन्दपुत्र m. N. pr. eines Prākṛit-Dichters Hila 136.
 कुपयश्च Adj. auf Irwegen sich befindend Mon. 4. B. A. 1880. S. 46, Z. 27.
 कुपेयि 1) ḅ) abgekürzt für कुपेदरत्त Hex. Pa. 1, 172. Statt des zweiten a) Z. 1 (4) st. ḅ) — ḅ), st. c) — ḅ) und st. d) — c) zu setzen.
 कुपेदरत्त N. pr. 1) m. verschiedener Männer Hex. Pa. 2,76, 232, 237. — 2) f. घा einer Frau ebend. 2,237.
 कुपेयिने N. pr. 1) m. eines Kaufmanns Hex. Pa. 2,81. — 2) f. घा einer Hētre 2,231.
 कुब्जक wird R. ed. Bomb. 2,15,29 durch दाम erklärt; aber die Blüthe von Rosa moschata.
 कुब्जिन m. etwa Versteck —, Lager eines Tigers.
 कुब्जिध्वजा द्यम्भि विद्याय Matr. S. 1,8,9.
 कुम्भामानि f. eine best. Gesangsweise Harv. 2, 89,75.
 कुम्भक m. Tīpfer Hex. Pa. 2,328.
 *कुम्भयोपि eine Art Gefäß Dacca. 2,28.
 कुम्भयोपानाम्न्य n. Titel eines Werkes Oxy. Cat. 1.
 कुम्भ m. = कुलाय Tīpfer Kīy. 17,12.
 कुम्भकामुर्गारक्षय n. und कुलतलनित्रय n. Titel zweier Werke Oxy. Cat. 1.
 कुलिक 7) eines Stammes J. A. S. Beng. 47, 405,26.
 कुलियि auch Kulaṅkar. °मात्र Adj. 4,157. ḅ. 1, 3,17.
 कुल्लकरणीय n. Kullōka's Werk (Commentar zu Manu) Oxy. Cat. 1.
 कुल्लयामोदियी f. Titel eines Werkes Oxy. Cat. 1.
 कुलागोपि Adj. ein aus Kuṅḅa verfertigtes Geschos und Matr. 7,17,31.
 कुलालोपाध्याय n. Titel eines Werkes Oxy. Cat. 1.
 कुपू mit श्रुत wohl entlang strödeten.
 कुम्भनापाविलाम n. Titel eines Werkes Oxy. Cat. 1.
 कुम्भनाला f. Titel eines Werkes Būzza. Rep. 1872—73, S. 10.
 कुम्भकारि m. Gostaker Hex. Pa. 2,564.
 कुम्भरि Adj. Hēlungen —, Lecker Abend Kīy. par. 27,6.
 कुम्भारशिला f. und कुम्भारयि m. Titel zweier Werke Oxy. Cat. 1.
 कुन्दि Adv. mit कर्त्तु an/zu/für, aufzuweisen hingelen Nīlas. zu MBh. 5,48,24.
 2. कुन्दि कर्त्तयति Kap. S. 4,2. — Mit नि °कृन्दि an-brennen 4,157. ḅ. 7,19,8.
 कुपू mit नि, °कृणियि getöseten (Angs) Dacca. 1,98. — Mit वि, °कृणियि zugeföten (Nass) Hex. Pa. 8,86.

कूष्िक m. N. pr. eines Fürsten von Kämpā
Hss. Pa. 6, 23. कूष्िक VP. 2, 3, 301.
कूष्िद्विजलस्वानलस्य n. und कूष्िप्रविय n. Ti-
tel zweier Werke Opp. Cat. 1.
कूष्िर्भूतक्रमा f. und *पुत्रकेवलधिर्त्र n. Titel
zweier Werke Z. d. d. m. G. 33, 181.
कूर्मास्थान्य n. कूर्माक्षिमुद्रलस्यकथन्य m. und
कूर्मापाउद्रीसामुद्रमणिको f. Titel von Werken Opp.
Cat. 1.
कूष्िचिह्न Adj. gekennzeichnet Mh. 2, 280, 24.
कूष्िचौल m. N. pr. eines Prākṛit-Dichters
Hll. 83.
कूष्िचुदि f. voller Verständnis Kap. 3, 30.
कूष्िकामस्थान्य n. und कूष्िसतञ्जवोधिनी f. Ti-
tel zweier Werke Opp. Cat. 1.
कूष्िमनसुवाल n. Spinnwebe Rad. 10, 30.
कूष्िचारात n. und कूष्िचूर्णिका f. Titel zweier
Werke Opp. Cat. 1.
कूष्िनाम Adj. dunkelroth Saks. 6, 73.
कूष्िनीच Adj. mit einer schwarzen Einfassung
oder mit schwarzen Franzen versehen.
कूष्िनामसुष्टान् n. Titel eines Werkes Opp. Cat. 1.
कूष्िपाण्डितीय n. Kṛṣṇapaṇḍita's Werk Opp.
Cat. 1.
कूष्िपद्री auch Titel eines Werkes Opp. Cat. 1.
कूष्िनामस्त n. Titel eines Tantra.
कूष्िनामल Adj. mit einem schwarzen Fleck ver-
sehen.
कूष्िनामल Mat. 3, 37, 4 = Kap. 3, 37, 3.
कूष्िनामि m., कूष्िनामि m. und कूष्िचरना-
स्थान्य n. Titel von Werken Opp. Cat. 1.
कूष्िनीच Adj. mit schwarzen Hüften Mat. 3, 3,
7, 4 = Kap. 3, 37, 3.
कूष्िनुमि f., कूष्िनादीयास्थान्य n., कूष्िचय n.,
कूष्िर्लुनीय n., कूष्िभक्त्यचरित n., कूष्िनामक n.,
कूष्िचमोभ्रत n. und कूष्िचदत्त m. Titel von Wer-
ken Opp. Cat. 1.
कूष्िनाम्युषि m. Kedarabha's Werk Opp. Cat. 1.
कूष्िरोचरप्रत n., कूष्िनामिनामि m., कूष्िनीच-
द्विदधानिच m. und कूष्िनामिनि f. Titel von Wer-
ken Opp. Cat. 1.
कूष्िल 0) a) bei den Gāina die Nichte und letzte
Stufe der Wissens Hss. Pa. 1, 261. *पान n. dass.
362. *पानिन् Adj. der diese Stufe erreicht hat 353.
कूष्िलान्यमिनेकव्ययनिर्कथन्य n. und कूष्िलान्य-
मिपुत्र m. Titel von Werken Opp. Cat. 1.
कूष्िलान्य 3) = कूष्िलानिनिचु bei den Gāina Hss.
Pa. Kāṣṭhā 114. Nom. abstr. *लिचि n. oben.
कूष्िलीका f. etwa Fisch in Panz^o Hss. Pa. 1, 245.
कूष्िलप्रदीप m., कूष्िलान्यप्रदीपिका f. und कूष्ि-

दीप n. Titel von Werken Opp. Cat. 1.
कूष्िलीकूष्ि^o पति einer Latuknospa glischen
Z. d. d. m. G. 27, 61.
कूष्िलान्त, lies Kīrāta.
कूष्िलीकूष्ि m. Titel eines Werkes Opp. Cat. 1.
कूष्िल m. Pl. N. pr. eines Volkes R. 2, 82, 7. Vgl.
कोश.
कूष्िल 3) f. वा N. pr. einer Heiße Hss. Pa. 8, 2.
कूष्िलाम n. N. pr. eines Mannes Daṅḡ. (1925)
2, 101, 12.
*कूष्िलि m. sine Art Zuckerröh Riāx. 14, 70.
Madanāy. 100, 2.
कूष्िलाम् *Jungfermann Daṅḡ. 1, 81.
कूष्िलीय n., कूष्िलीय्याकथ्य n., कूष्िलीय-
काथ m., कूष्िलीय्याख्या f., कूष्िलीयपुरा n., कूष्ि-
लुभुग्धा n. und कूष्िलीयपिता f. Titel von Wer-
ken Opp. Cat. 1.
कूष्िलि mit प्रतिमन्, प्रतिमंकास्त = प्रतिविचिन्वत्
Saks. 135, 1, 4.
कूष्िलि 1) Darschreibung. नभे^o (der Sonne)
Hss. Pa. 7, 3.
कूष्िलीयविचिन्वत्किन्का f., कूष्िलीयोन्य n., कूष्िलीय-
म., कूष्िलीयचण्ड m. und कूष्िलीयप्रदीप m. Titel von
Werken Opp. Cat. 1.
कूष्िलि mit परि Med. spielen, scherzen Daṅḡ.
(1925) 2, 104, 16.
कूष्िलप्रकृति Adj. von roher Natur Pa. 8, 23, 3.
कूष्िलपत्र auch Titel eines Werkes Opp. Cat. 1.
कूष्िलि 1) a) von einer Wolke so v. a. wasserlos
Daṅḡ. (1925) 2, 109, 11.
लया 2) लयीषु asylet, alsold R. 4, 35, 19.
लयाकारकुम्भिकात् m. und लयाकारविधान्य n.
Titel zweier Werke Opp. Cat. 1.
लयाक wohl = लयाक 1) Hss. Pa. 6, 167.
लयाकमया m. ein Gāina-Bettelmönch ebend. 7,
211, 6, 3.
लयादृष्ट m. Contentum potentiale, Anwendung
von Arzneimitteln (in der Chirurgie).
*लयायज्ञिका f. eine best. Gemischofzene Riāx.
7, 135, v. 1. वीर्य^o.
लयािप्रलिष्ट m. N. pr. einer Stadt Hss. Pa. 2,
551, 2, 123, 149.
लयाि लिचु mit धमिचि die Flügel schwingen über Āpas.
Ca. 14, 18, 3.
लयािषायाAdj. von Netheridat Daṅḡ. (1925) 2, 129, 7.
लयािचक्र m. J. A. S. Beng. 47, 406, 16.
लयािचक्रनिनायाविधि m. Titel eines Werkes Opp. Cat. 1.
लयािचक्र 3) ein Anker über die Felder J. A. S. Beng.
47, 405, 24.
लयािचक्रमणो f. Titel eines Werkes Opp. Cat. 1.

लेपक 2) c) eines Krankheitskmons Haas. 9, 961.
लेपि 1) auch so v. a. aufgerogtes Wasser, starke
Strömung. Am Ende eines Adj. Comp. f. वा Mh.
12, 205, 12.
लेपिधिचि m. Berg Daṅḡ. (1925) 2, 109, 14.
लेपुदलस्य n. Titel eines Werkes Opp. Cat. 1.
लेपुदली oder *पयिदीपक n. sine Art Flag Mh.
8, 1906.
लेपुजय n. Titel eines Werkes Opp. Cat. 1.
लेपुदरत्त n. superintendent of wards J. A. S. Beng.
47, 408, 24.
लेपुदक 5) = कूष्ि Schüler Kāṣṭhā. 112.
लेपुदुरीयि Adj. लेपक m. eine geschichtliche Ver-
bindung zwischen Esal und Pfird Kull. in M. 1, 1.
लेपुन Abstr. proband Hss. Pa. 2, 376.
गणामिगोमुनीन्द्रपारित n. Titel eines Werkes Opp.
Cat. 1.
गणामनस्य n. N. pr. einer Stadt der Viḍḍā-
dhara Hss. Pa. 2, 644.
गणुदरम्पणु m. N. pr. eines Autors Opp. Cat. 1.
*गुदीप m. sein Werk ebend.
गङ्गामन्य m. Titel eines Werkes Opp. Cat. 1.
गणुदरु m. N. pr. eines Autors Opp. Cat. 1. *गुदीप
m. sein Werk ebend.
गङ्गुन n. N. pr. eines Prākṛit-Dichters Hll. 91.
गङ्गलस्य n., गङ्गवेष n. und *शास्त्र n. Titel von
Werken Opp. Cat. 1.
गङ्गलिचु m. N. pr. eines Prākṛit-Dichters Hll. 15.
गङ्गलकूष्िद m., *गङ्गलार्थक m., गङ्गलार्थलस्य n.
und गङ्गलार्थल m. Titel von Werken Opp. Cat. 1.
गङ्गलिकिनी, lies Hanḡapitrem.
गङ्गलिकानन्द m., गङ्गलिकुचिचिद्वर्धनकथा f., गङ्ग-
लिचुपु^o m., गङ्गलिचुपुरा^o n., *पतिविधान्य n., गङ्ग-
लिकान्तिके m., गङ्गलिचिन्विका f., गङ्गलिचिन्विकार,
गङ्गलिचिन्विकर m. und गङ्गलिचिन्वित m. Titel von Wer-
ken Opp. Cat. 1.
गङ्गलिचुदरत्त m. N. pr. eines Autors Opp. Cat. 1.
*गुदीप m. sein Werk ebend.
गङ्गलिचुदरत्तानिचुपु Titel eines Mantra Opp.
Cat. 1.
गङ्गलिचु m. N. pr. eines Prākṛit-Dichters Hll. 87.
गङ्गलि, गङ्गलिचि m., गङ्गलिचुका f., गङ्गलिचुन्य n. und
गङ्गलिचुख्या f. Titel von Werken Opp. Cat. 1.
गङ्गलिचु^o f. Breiterin von Wolkgerüchen Hss.
Pa. 2, 142.
गङ्गलिचु 1) c) N. pr. eines Prākṛit-Dichters
Hll. 121.
गङ्गलिचुलेक m. Pl. die Wägen der Gandharrā
1) a) Cat. Ba. 14, 8, 1.
गणामिचक्र m. Entehändler, Beteschafter J. A.

वा वोषाव नेत्पुतवेयो निवयति.

पुडावन्कविषय m., पुडावणिनयक n., °मणिनी-
मंसा f., चौर्यबाहान् f., चोलचरित n. and चोलप्य-
रासीय n. Titel von Werken Oss. Cat. I.

हुद् १) = हुद्क ३) L. Lit. 285, 9, 10, 15, 19, 388, 7.

हुद्देकाल्य m., हुद्देभोष्य m., हुद्देगामन n., हुद्दे-

दपण m., हुद्देम्वुषि m., हुद्देरत्नरूपधु. हुद्दे-

विषेक m., हुद्देरत्नरूपलोचन n., हुद्देकालतप n.

and हुद्देरत्नरूपवद्वे m. Titel von Werken Oss. Cat. I.

हुद्देरत्नम् n. N. pr. eines Autors ebend. °रुद्देय

n. sein Werk ebend.

हुद्देरत्नीय n. Ġagadīca's Werk ebend.

हुद्देरत्न, हुद्देरत्नकीर्णवामन, °श्रावणारुत्तय
n., °श्रावणीय n., हुद्देरत्न्य m., °मूल n., हुद्देरत्नीय m.
and °विला f. Titel von Werken ebend.

हुद्देरत्नी ३) Titel eines Werkes ebend. Auch

°मूल n. ebend.

हुद्देरत्निहासचन्द्रिका f. und हुद्देरत्निहासचन्द्रिका m.

Titel zweier Werke ebend.

हुद्दे ४) हुद्देरत्न M. A. S. १, 3, 20, 9, 1 (K. 2 u. 9, 8).

हुद्देरत्नपदिकल n., हुद्देरत्नीनिर्णय m., हुद्देरत्नीजन-

कलय m., हुद्देरत्नीय n., हुद्देरत्नयचक n., हुद्देरत्न-

किरपावलि f., हुद्देरत्नकारिवसत m., हुद्देरत्नकलयि-

वार m., हुद्देरत्नकालकल n., हुद्देरत्नरत्न n., हुद्देरत्न-

विषय m., हुद्देरत्नरत्नी f., हुद्देरत्नरत्नसंपदक m., हुद्दे-
रत्नकारिद्वयम m., हुद्देरत्नकारिविद्विका f., °बलिप्र-
दीपिका f., हुद्देरत्नकार् m., °चित्तमणिय m., हुद्दे-
रत्नपण्डन n. and हुद्देरत्नचन्द्रिका f. Titel von Wer-
ken Oss. Cat. I.

हुद्देरत्निय n. Stenblom's Å. A. S. 1, 3, 17.

हुद्देरत्नपण्डन als m. oder n. (sc. षोडश) Mus von

frischem Reis-दृविषाणो शोषितपण्डुले षण्णयति Å. A. S.

Ca. १, 7, 12. पण्डु शोषितपण्डुला शोषति तथा Comm.,

also als Adv. (?) gefasst.

१. शो mit धनु *Desid. Med. शोषिषो ऽनुविषामते

P. १, 3, 58, Sch.; vgl. Sämp. 2) c).

